

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ
ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ι. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ**

Επιμέλεια: Σωτηρόπουλος Λουκάς

Επιβλέπουσα: Βάθη Παναγιώτα

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ 2014

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας, θα ήθελα, πρωτίστως, να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες στην επιβλέπουσα καθηγήτρια μου, κ. Βάθη Παναγιώτα. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια μου για την πολύτιμη οικονομική και ψυχολογική υποστήριξη που έλαβα κατά τη διάρκεια των σπουδών μου. Τέλος , θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους που με βοήθησαν στη δημιουργία της πτυχιακής μου εργασίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Αντικείμενο της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας είναι οι νέοι και ο εθελοντισμός. Περιλαμβάνει τρία κεφάλαια στα οποία αναλύεται η έννοια του εθελοντισμού, καθώς επίσης τα χαρακτηριστικά και τα οφέλη του. Στη συνέχεια, με τη βοήθεια ενός ερωτηματολογίου το οποίο έχει συμπληρωθεί από ένα δείγμα φοιτητών του Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου, εξάγονται συμπεράσματα σχετικά με την επιρροή του εθελοντισμού στη ζωή των νέων.

Στο πρώτο κεφάλαιο, γίνεται η ιστορική αναδρομή του εθελοντισμού, η έννοια του εθελοντισμού και κάποια κύρια χαρακτηριστικά του. Τέλος, θα αναφερθούν τα κίνητρα και τα οφέλη του εθελοντισμού.

Στο δεύτερο κεφάλαιο, αναπτύσσεται η χρησιμότητα των νέων στον εθελοντισμό, τους τρόπους προσέγγισης νέων εθελοντών καθώς και η αναγνώριση τους από την συμμετοχή τους μέσα από εθελοντικά προγράμματα.

Στο τρίτο κεφάλαιο, θα αναλυθούν οι διαφορές και οι ομοιότητες του εθελοντισμού με εκείνη της φιλανθρωπίας. Διακρίνονται δύο τομείς του εθελοντισμού: τα δίκτυα άτυπης φροντίδας και οι ομάδες αυτοβοήθειας. Επίσης, παρουσιάζεται η εθελοντική δράση στην Ελλάδα μέσω διαφορων παραδειγμάτων.

Τέλος, παρουσιάζεται ερωτηματολόγιο το οποίο συμπληρώθηκε από ένα δείγμα φοιτητών του Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου.

Πίνακας Περιεχομένων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ^ο	4
Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ	4
1.1. Εισαγωγή	4
1.2. Ιστορική αναδρομή του εθελοντισμού	4
1.3. Η έννοια του εθελοντισμού	7
1.4 Τα Χαρακτηριστικά του Εθελοντισμού	9
1.5 Κίνητρα εθελοντισμού.....	10
1.6 Τα οφέλη του εθελοντισμού	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 ^ο	15
ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ	15
2.1 Εισαγωγή	15
2.2 Η χρησιμότητα των νέων στον εθελοντισμό.....	15
2.3 Τρόποι προσέγγισης νέων εθελοντών	16
2.4 Αναγνώριση των Εθελοντών	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 ^ο	20
ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ-ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ – ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ.....	20
3.1 Εισαγωγή	20
3.2. Διαφορές και Ομοιότητες Εθελοντισμού – Φιλανθρωπίας.....	20
3.3 Εθελοντισμός και δίκτυα άτυπης φροντίδας.....	21
3.4 Εθελοντισμός και Ομάδες αυτοβοήθειας	21
3.5 Παραδείγματα εθελοντικών δράσεων στην Ελλάδα	22
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	26
ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.....	26
4.1. Ερωτηματολόγιο	26
4.2. Μεθοδολογία.....	29
4.3. Επεξεργασία στατιστικών αποτελεσμάτων - Αποτελέσματα.....	29
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	46
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	47
ΙΣΤΟΣΥΝΔΕΣΕΙΣ	47

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

1.1. Εισαγωγή

Το πρώτο κεφάλαιο διαπραγματεύεται την πορεία του εθελοντισμού από την εποχή της αρχαιότητας μέχρι την εμφάνιση του χριστιανισμού στην Ελλάδα και από την περίοδο του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου μέχρι σήμερα με τη διοργάνωση των Ολυμπιακών αγώνων. Στη συνέχεια δίνεται μια σφαιρική εικόνα για την έννοια του εθελοντισμού και του εθελοντή μέσα από ποικίλες εννοιολογικές προσεγγίσεις διαφόρων μελετητών. Αφού διαμορφωθεί μια πλήρη εικόνα για την έννοια του εθελοντισμού, αναλύονται τα χαρακτηριστικά, οι μορφές και οι αρχές του εθελοντισμού κάνοντας παράλληλα εκτενή αναφορά στα κίνητρα συμμετοχής και στα εμπόδια ενασχόλησης. Μετέπειτα παρουσιάζονται τα οφέλη του εθελοντισμού τόσο σε προσωπικό όσο και σε κοινωνικοοικονομικό επίπεδο.

1.2. Ιστορική αναδρομή του εθελοντισμού

Μια πρώιμη μορφή του σημερινού Παγκόσμιου Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και της Κοινωνίας των Εθνών παλιότερα αποτελούσαν οι αμφικτιονίες στην Αρχαία Ελλάδα. Οι αμφικτιονίες ήταν η πρώτη προσπάθεια που έγινε για να ρυθμιστούν οι σχέσεις μεταξύ των λαών. Είχαν οικιοθελή χαρακτήρα και χωρίς αμοιβή για τους συμμετέχοντες. Αργότερα ο θεσμός αντικαταστάθηκε από τα κοινά και από τις συμπολιτείες και έτσι οι αμφικτιονίες εξαφανίστηκαν. Ήταν θρησκευτικός και πολιτικός σύνδεσμος των Ελλήνων, που δημιουργούνταν με κέντρο τη λατρεία σε ένα ιερό από τους κατοίκους των γύρω πόλεων. Στη διοργάνωση των κοινών εορτών και των εκδηλώσεων της λατρείας έπαιρναν μέρος αντιπρόσωποι όλων των περιοχών. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργήθηκε ένα είδος θρησκευτικού συνδέσμου μεταξύ των πόλεων, που έπαιρναν μέρος στις διοργανώσεις και αργότερα μετατράπηκε

σε πολιτικό σύνδεσμο, με τη μορφή τις σημερινής ομοσπονδίας. Επιπλέον, η φιλανθρωπία στην Αρχαία Ελλάδα βρισκόταν υπό την προστασία των θεών. Κατά τη διάρκεια των δείπνων της Εκάτης τοποθετούνταν τρόφιμα κοντά σε πηγές και περάσματα για να χρησιμοποιηθούν από τους ταξιδιώτες. Ακόμα ο Ιπποκράτης αναφέρει ότι τα κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα στηρίζονταν σε μεγάλο βαθμό στην πρωτοβουλία των πολιτών, οι οποίοι προσέφεραν χρήματα και υλικά τακτικά και κυρίως στις γιορτές. Στη συνέχεια, ο Μέγας Βασίλειος ίδρυσε με προσωπικά του έξοδα τη βασιλειάδα, η λειτουργία της οποίας βασίστηκε αποκλειστικά σε ατομικές δωρεές και εθελοντική εργασία. Ήταν ένα κέντρο κοινωνικής προστασίας, το οποίο δεν παρείχε μόνο υλικά αγαθά αλλά επεδίωξε την ανεξαρτητοποίηση των περιθαλπόμενων μέσω της εκμάθησης τεχνικών επαγγελμάτων. Αργότερα την περίοδο του Βυζαντίου η κοινωνική προστασία προερχόταν μέσα από ένα σύστημα κρατικών αλλά και εκκλησιαστικών φορέων, όπου η εθελοντική εργασία κυρίως από γυναίκες αποτελούσε κάτι το καθημερινό. (Πολυζωΐδης,2005).

Κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας οι πληροφορίες είναι περιορισμένες. Η εκκλησία διέθετε ένα μεγάλο μέρος των εσόδων από την εκμετάλλευση της περιουσίας της σε φιλανθρωπικούς σκοπούς. Ακόμα σημαντικό ρόλο διαδραμάτιζε και η οικογένεια αλλά και τα εκτεταμένα άτυπα δίκτυα στην παροχή κοινωνικής προστασίας. Στα χρόνια που ακολούθησαν την Επανάσταση του 1821 μεγάλο μέρος του πληθυσμού βρισκόταν σε άθλια κατάσταση, την οποία το νεοσύστατο κράτος αδυνατούσε να αντιμετωπίσει με τους ελάχιστους πόρους που διέθετε. Έτσι η βοήθεια παρεχόταν από δωρητές, την εκκλησία και γενικά εύπορους πολίτες του εσωτερικού αλλά και του εξωτερικού. Η σταθεροποίηση του νεοελληνικού κράτους οδήγησε στην ανάπτυξη της φιλανθρωπίας ως μια μορφής κοινωνικής αλλά και ταξικής παρέμβασης. Μάλιστα το 1854 με την επιδημία της χολέρας που ξέσπασε δημιουργήθηκαν εθελοντικοί σύλλογοι με σημαντική κοινωνική δράση και ίδρυσαν πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία και επαγγελματικές σχολές. Η στήριξη της προήλθε από δωρεές και κληροδοτήματα Ελλήνων του εξωτερικού. (Πολυζωΐδης, 2005).

Στο τέλος του 19^{ου} αιώνα η φιλανθρωπία αποτέλεσε παράλληλα θα λέγαμε προκάλυμμα για την ανάπτυξη αντιστασιακής και απελευθερωτικής δράσης, π.χ. η φιλόπτωχος που συστήθηκε το 1902 με σκοπό την

υποστήριξη του νοσοκομείου Ευαγγελισμός. Μετά την Μικρασιατική καταστροφή έχουμε την παρουσία οργανωμένων φιλανθρωπικών σωματείων καθώς και χριστιανικές αδελφότητες. Το 1910 έχουμε τη δημιουργία του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων. Ο προσκοπισμός είναι μια εθελοντική, μη πολιτική παιδαγωγική κίνηση, για νέους ανθρώπους, ανοικτή σε όλους, χωρίς διάκριση καταγωγής, φυλής ή πίστης, με σκοπό να συμβάλλει στην ανάπτυξη των νέων σωματικά, διανοητικά, κοινωνικά και πνευματικά μέσω της αλληλεκπαίδευσης με έμφαση στην υπαίθρια ζωή (Πολυζωΐδης, 2005).

Ιδρύεται το Πατριωτικό Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας και Αντίληψης (ΠΙΚΠΑ) για ανάπηρα παιδάκια με σκοπό να καλύψει τις ανάγκες των παιδιών κατά τη διάρκεια του 1^{ου} Παγκοσμίου πολέμου. Το 1932, η Ειρήνη Καλλιγά, σε ηλικία μόλις 21 χρόνων, μαζί με μια ομάδα νέων γυναικών, ίδρυσαν την πρώτη ομάδα Ελληνικού Οδηγισμού. Έτσι, δόθηκε για πρώτη φορά η ευκαιρία σε κορίτσια και νέες γυναίκες να ενστερνιστούν την φιλοσοφία και τις αρχές του Οδηγισμού και να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους, ώστε να γίνουν ικανά και ελεύθερα μέλη της κοινωνίας τους. Την περίοδο της κατοχής στην Ελλάδα κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο περιορίζουν τον εθελοντισμό. Πάλι αρωγός έρχεται η εκκλησία. Με τη λήξη του πολέμου ο εθελοντισμός ελέγχεται από το κράτος και παράλληλα δημιουργούνται οργανώσεις με πολιτικό ή ιδεολογικό προσανατολισμό (Πολυζωΐδης, 2005).

Μετά την μεταπολίτευση και ιδιαίτερα από την δεκαετία του 1980 και μετά αναδύεται η έννοια του πολίτη ενεργού μέλους της κοινωνίας πολιτών. Επιπλέον, εμφανίζονται οι πρώτες πρωτοβουλίες του κράτους να προσεγγίσει και να προσεταιριστεί τον εθελοντικό τομέα στον κυβερνητικό προσανατολισμό για την κοινωνική πρόνοια της περιόδου 1983-1987. Το 1989 διαπιστώνεται η πρόοδος που σημειώθηκε στην συνεργασία του κράτους αλλά και των εθελοντικών οργανώσεων. Το 1989-1992 τέθηκε για ακόμα μια φορά ως βασική προτεραιότητα και περιλάμβανε μέτρα της επέκτασης και αποπεράτωσης της απογράφης των εθελοντικών οργανώσεων, αξιολόγηση των υπηρεσιών, έγκαιρη χρηματοδότηση, εκπαίδευση εθελοντών κλπ, που τελικά δεν εφαρμοστήκαν ποτέ. Σύμφωνα με τη μελέτη « Ελληνικές Εθελοντικές Οργανώσεις», που πραγματοποιήθηκε το 1996, υπό την επίβλεψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο του ερευνητικού προγράμματος «VOLMED» για τον εθελοντισμό στις

Μεσογειακές χώρες, ο συνολικός αριθμός των εθελοντικών οργανισμών στην Ελλάδα έως και το 1996 έφτανε τις 1200. Μετά το 1980 ιδρύθηκε το 60,3 % του συνόλου τους. Συγκεκριμένα, κατά την περίοδο 1991 -1996 ιδρύθηκαν πάνω από το ¼ του συνόλου των εθελοντικών οργανισμών (Πολυζωΐδης, 2005).

Το 2002 το ΥΠΕΣΔΔΑ δρομολογεί εκ νέου προσχέδιο νόμου για τον εθελοντισμό και τις εθελοντικές οργανώσεις. Μάλιστα αναφερόταν ότι ο εθελοντισμός νοείται ως μια από τις εκφράσεις της ταχέως αναδυόμενης κοινωνίας των πολιτών, όπου αποτελεί την λογική που στηρίζεται ο εθελοντισμός. Προκειμένου να συνεργαστούν με τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, οι εθελοντικές οργανώσεις θα έπρεπε να τηρούν μια σειρά από προϋποθέσεις, νομική υπόσταση, διετή εμπειρία στην υλοποίηση σχετικών προγραμμάτων, οργανωμένη δομή και πόρους που να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα τους. Θα έπρεπε να τηρούν το κριτήριο της ανεξαρτησίας καθώς και τη χρηματοδότηση, το κριτήριο της ποιότητας που θα είχε να κάνει με τη διαδικασία αξιολόγησης. Ακόμα περιλάμβανε και κίνητρα για εθελοντική συμμετοχή. Το εν λόγω νομοσχέδιο δεν προωθήθηκε ποτέ για ψήφιση. Ωστόσο, ένα καινούργιο ρεύμα εθελοντισμού αρχίζει να ξεδιπλώνεται στην Ελλάδα. Διαπιστώνεται αύξηση στον αριθμό των μη-κερδοσκοπικών εθελοντικών οργανώσεων και στον αριθμό των πολιτών που συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες. Παρατηρείται μια μεταστροφή της μέχρι πρότινος αντιλήψης αμφιβολίας και καχυποψίας σε μια πιο θετική αντιμετώπιση της εθελοντικής προσφοράς. Σημαντικό ρόλο σε αυτήν την κατεύθυνση έπαιξαν οι Ολυμπιακοί και Παραολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας το 2004. Σύμφωνα με τον ημερήσιο τύπο, έπειτα από έρευνα που έγινε το 2000, υπολογίστηκε ότι ο αριθμός των ΜΚΟ στην Ελλάδα ανέρχεται τις 3.000. Αν το συγκρίνουμε με τις τουλάχιστον 4.000 οργανισμούς που καταγράφηκαν το 2008 από την Εθνική Υπηρεσία Εθελοντισμού, τότε σίγουρα υπάρχει μια αυξητική τάση στα νούμερα την τελευταία δεκαετία (Πολυζωΐδης, 2005).

1.3. Η έννοια του εθελοντισμού

Εθελοντισμός είναι η αυθόρμητη, ενσυνείδητη και ανιδιοτελής

προσφορά της ανθρώπινης ενέργειας για τη θεραπεία της ανάγκης του πλησίον. Η έννοια του εθελοντισμού βασίζεται στην ιδέα της ανθρώπινης αλληλοβοήθειας που ο καθένας προσφέρει τον εαυτό του, αλλά και τις δυνάμεις του στην υπηρεσία του πάσχοντα συνανθρώπου του χωρίς να ζητάει αμοιβή. Οι ρίζες του εθελοντισμού είναι βαθιές μέσα στην ιστορία και τη διαχρονική εξέλιξη της κοινωνίας. Ο εθελοντισμός ταυτίζεται με τη φιλανθρωπία, χρησιμοποιήθηκε κατά την κλασική εποχή κυρίως για να αποδώσει μια καινούργια αρετή, την αγάπη για τον συνάνθρωπο. Όσο και αν επιδιώχθηκε από όλους να ταυτιστούν οι δύο έννοιες, ο εθελοντισμός συνεχίζει να εμπνέει περισσότερο, ειδικά στη σημερινή εποχή που κυριαρχεί ο ατομικισμός. Ο εθελοντισμός συνδέεται με την ανιδιοτελή προσφορά για την κοινή ευημερία. Συνδυάζει τα στοιχεία της ελεύθερης βούλησης και επιλογής με την ένταξη σε ένα πρόγραμμα δράσης. Ως ελεύθερη απόφαση είναι προσωπική υπόθεση, είναι τρόπος ζωής και ατομική πειθαρχία. Ο εθελοντισμός είναι ο δείκτης πολιτισμού μιας κοινωνίας. Μέσω του εθελοντισμού επιτυγχάνονται τα εξής:

- Φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά και βοηθάει να διευθετηθούν τα κοινωνικά προβλήματα στη βάση.
- Ενισχύει την απόκτηση κοινωνικών, επικοινωνιακών και επαγγελματικών δεξιοτήτων και αναπτύσσει νέες ικανότητες.
- Ενδυναμώνει και δίνει νέο περιεχόμενο στη ζωή των ενηλίκων.
- Αυξάνει τη δυνατότητα ενεργούς συμμετοχής των νέων στη ζωή και την εργασία.
- Αποτελεί εν δυνάμει χώρο ανάπτυξης νέων κοινωνικών υπηρεσιών αυξάνοντας την απασχόληση.
- Οδηγεί στην εσωτερική ολοκλήρωση του πολίτη-εθελοντή και στη συνολική μετεξέλιξη της κοινωνίας από άκρως ατομικιστικής σε κοινωνία αλληλεγγύης.

Στην σημερινή εποχή, η συνεχώς αυξανόμενη τάση δραστηριοποίησης εθελοντικών οργανώσεων, είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας τόσο του κράτους όσο και των μηχανισμών της αγοράς, να αντιμετωπίσουν ικανοποιητικά τα

ολοένα και πιο σύνθετα κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά προβλήματα.

Έτσι οι εθελοντικές οργανώσεις ουσιαστικά δραστηριοποιούνται στην παραγωγή των «δημοσίων αγαθών». Αγαθά που το κράτος αδυνατεί να προσφέρει σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα, αλλά και ο ιδιωτικός τομέας δεν επιθυμεί να τα προσφέρει, εφόσον τα περιθώρια κέρδους δεν είναι ικανοποιητικά. Για τον λόγο αυτό οι προνοιακές και κοινωνικές υπηρεσίες, ο πολιτισμός, το περιβάλλον, αποτελούν τα προνομιακά εκείνα πεδία στα οποία οι εθελοντικές οργανώσεις καλούνται να δραστηριοποιηθούν.

Στη χώρα μας, ο εθελοντισμός σαν θεσμός δεν είχε, μέχρι πρόσφατα ανάλογη ανάπτυξη με αυτή των άλλων χωρών της Δύσης. Ο εθελοντισμός έχει μια σημαντική συμβολή στην οικονομική ανάπτυξη. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, το 8% του ΑΕΠ των κρατών (και σε ορισμένα κράτη μέχρι 15%) είναι αποτέλεσμα τις εθελοντικής δράσης.

Το συμπέρασμα είναι ότι κανένα κράτος δεν μπορεί να αναπτυχθεί χωρίς την συνεισφορά των εθελοντών, ατομικά ή συλλογικά, με τυπικές ή άτυπες μορφές. Ο εθελοντισμός είναι ένα θέμα που τους αγγίζει όλους, ανεξαρτήτως κοινωνικής τάξης και επαγγελματικής ιδιότητας. Συνιστά μια εξαιρετικά επιμορφωτική λειτουργία που ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη, ενισχύει την ενεργό συμμετοχή και τη συνύπαρξη, προσδίδοντας νέο περιεχόμενο στη ζωή (www.ethelodespatras.gr).

1.4 Τα Χαρακτηριστικά του Εθελοντισμού

Ο εθελοντισμός επηρεάζεται έντονα από την ιστορία, την πολιτική, τον πολιτισμό και τη θρησκεία της κάθε κοινωνίας, με αποτέλεσμα να γίνεται αντιληπτός με διαφορετικό τρόπο και να παίρνει ποικίλες μορφές ανάλογα με το περιβάλλον. Για παράδειγμα, αυτό που θεωρείται εθελοντισμός σε μία χώρα μπορεί να απαξιώνεται ως χαμηλά αμειβόμενη εργασία σε μία άλλη (Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δεξ, δράσε» της Γενική Γραμματεία Της Γενιάς, 2005). Ας δούμε πιο αναλυτικά ποια είναι τα χαρακτηριστικά συστατικά της εθελοντικής εργασίας. Πιο συγκεκριμένα η εθελοντική εργασία:

1. Βασίζεται στην Ελεύθερη Βούληση. Η ελευθερία αυτή αποτελεί το θεμέλιο λίθο της εθελοντικής προσφοράς εργασίας. Στην ιδανική της μορφή δεν περιορίζεται ούτε από τις τρέχουσες ανάγκες επιβίωσης και σίγουρα δεν επιβάλλεται από κάποιους.

Είναι βασικό κίνητρο για έναν άνθρωπο να προσφέρει την εργασία του εθελοντικά επειδή το έχει επιλέξει αυτός. Ωστόσο, όσοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους εθελοντικά δεν το κάνουν συνήθως μόνο με τη δική τους ελεύθερη βούληση. Αντιθέτως, μπορεί να δέχονται πιέσεις από άτομα του κοινωνικού περιβάλλοντός τους ή ακόμη και να αισθάνονται οι ίδιοι υποχρεωμένοι να προσφέρουν της υπηρεσίες τους στο κοινωνικό σύνολο. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό που διακρίνει τον εκούσιο εθελοντισμό από τις περιπτώσεις ακούσιου εθελοντισμού που βασίζεται σε εξωτερικές πιέσεις. (Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δεσ, δράσε» της Γενική Γραμματεία Της Νέας Γενιάς, 2005).

2. Πρωταρχικός Σκοπός δεν είναι το Οικονομικό Όφελος. Μιλάμε για εθελοντισμό όταν τα έσοδα που έχει κάποιος από την εθελοντική εργασία που προσφέρει δεν είναι ίσα ή περισσότερα από τα χρήματα που θα έπαιρνε για την ίδια εργασία σαν επαγγελματίας. Φυσικά, είναι αποδεκτό σαν εθελοντής να λαμβάνει χρήματα για τα έξοδα που πιθανόν χρειάζεται να κάνει στην πορεία της εθελοντικής εργασίας του. Τα χρήματα αυτά είναι μία μορφή αποζημίωσης από τον οργανισμό για τον οποίο εργάζεται και έτσι, η συμμετοχή του εθελοντή δεν έχει σαν συνέπεια την οικονομική του επιβάρυνση. Επιπλέον, αυτό είναι πολύ σημαντικό γιατί συνεπάγεται ότι και τα άτομα που έχουν περιορισμένους οικονομικούς πόρους μπορούν να συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες. (Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δεσ, δράσε» της Γενική Γραμματεία Της Νέας Γενιάς, 2005).

1.5 Κίνητρα εθελοντισμού

Εθελοντισμός υπάρχει εκεί που δεν υπάρχει καταναγκασμός και συμφέρον. Συνεπώς ο εθελοντισμός συνδέεται με την προσφορά χωρίς το κέρδος. Δεν παράγεται κέρδος, ενώ τις, δεν παράγεται εμπόρευμα για κέρδος. Ο εθελοντισμός υποστηρίζεται με πόρους, και με υποδομές. Ο εθελοντισμός

είναι υπεράνω της στενής έννοιας του συμφέροντος και του καταναγκασμού καθώς και οποιασδήποτε μεταξύ τις διασύνδεσης. Στον εθελοντισμό ενίοτε υπάρχει μόνο η κάλυψη του κόστους.

Εθελοντισμός μπορεί να υπάρξει:

- α) σε είδος και σε χρήμα.
- Β) μόνο σε είδος.
- Γ) μόνο σε χρήμα.
- Δ) σε συνεργασία και σε παρεχόμενες σωματικά και πνευματικά υπηρεσίες.

Τα κίνητρα του εθελοντισμού:

- α) Καταρχήν ο εθελοντής αισθάνεται τη χαρά και τη δωρεά της ύπαρξης και της ζωής. Αυτό είναι ένα εσωτερικό κέρδος.
- Β) Αισθάνεται ακόμα ότι κάνει κάτι καλό και συνεπώς αυτό τον δικαιώνει ηθικά και ψυχολογικά.

Ο Εθελοντισμός είναι το μέτρο της δημιουργικότητας της ανθρώπινης παρουσίας. Τα κίνητρα του εθελοντή είναι κίνητρα που είναι έξω από την αγοραία σφαίρα και αποτελούν πραγματικά το μέτρο της δημιουργικότητας της παρουσίας του ανθρώπου. Δεν ισχυριζόμαστε ότι δεν υπάρχει δημιουργία όπου υπάρχει αντίτιμο αλλά το πραγματικό μέτρο πρέπει να το πάρουμε από τον εθελοντισμό. Οι δημιουργοί ακόμα και όταν αμείβονται, (κάτω της εμπορικής αξίας), ενσωματώνουν μια εθελοντική εσωτερική αξία, σε αυτό που δημιουργούν. Η αξία του εθελοντισμού είναι πολύ μεγάλη για τη διαμόρφωση της κοινωνικής συνοχής. Από τις πράξεις μέσα στην μέρα του, οι πράξεις επικοινωνίας δεν υπαγορεύονται από το κέρδος και το συμφέρον, δεν υπαγορεύονται από καταναγκασμό αλλά εκφράζουν τον αυθόρμητο χαρακτήρα της ζωής. Μπορούμε να πούμε ότι τέτοιες πράξεις είναι μια πρώτη βάση για τον εθελοντισμό. Ο εθελοντισμός εκφράζει μια συστηματοποίηση της έκφρασης της ζωής. Η μελέτη του εθελοντισμού απαιτεί τη συνεργασία πολλών επιστημών. Μια τέτοια μελέτη είναι ιδιαίτερη χρήσιμη για να απελευθερώσουμε την έννοια του εθελοντισμού από τον ψυχολογικό καιροσκοπισμό, το συμφέρον και τον καταναγκασμό και να αναδείξουμε τον εθελοντισμό σαν μέτρο αξίας ανθρώπινης, σαν κοινωνική αξία.

Η διεπιστημονική θεώρηση του εθελοντισμού ξεκινάει από την επιστήμη της ψυχολογίας και τη ψυχανάλυση. Ο εθελοντισμός βασίζεται κυρίως σε εσωτερικά κίνητρα και αξίες. Αποτελεί μια έκφραση εσωτερικών λειτουργιών της ανθρώπινης ζωής και υπόστασης, μια επιβεβαίωση της ψυχικής ζωής του ανθρώπου. Τεκμηριώνει ότι ο άνθρωπος δεν είναι ακριβώς μια κοινωνική μηχανή που λειτουργεί συμπεριφοριστικά στη βάση της αντανακλαστικής του εξάρτησης από το συμφέρον και την καταναγκαστική υπόδειξη.

Στον τομέα της οικονομικής δυναμικής ο εθελοντισμός διαμορφώνει θετικές αξίες εξωτερικής οικονομίας και λειτουργεί σαν κινητήρια μηχανή της κοινωνικής οικονομίας, ενώ αποτελεί σημαντικό πόρο και δυναμική του ανθρώπινου κεφαλαίου. Ωστόσο, η διαλεύκανση των κινήτρων του εθελοντισμού είναι ένα επιστημονικό ζητούμενο και από τον τομέα της ψυχολογίας και από τον τομέα της κοινωνιολογίας και της πολιτικής επιστήμης.

Παράλληλα στον τομέα της οικονομικής θεωρίας ο εθελοντισμός διαμορφώνει θετικές αξίες εξωτερικής οικονομίας για την οικονομική ανάπτυξη και λειτουργεί σαν τη βασική δυναμική, η κινητήρια μηχανή της κοινωνικής οικονομίας. Ανάλογα με το είδος του εθελοντισμού και το θεματικό του πεδίο μπορούμε να πούμε ότι στη μελέτη του εισέρχονται διαφορετικές επιστήμες. Για παράδειγμα, στον εθελοντισμό των κινήσεων σκέψης και δράσης της πολιτικής κοινωνίας των πολιτών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων αναπτύσσεται μια ιδιαίτερη δυναμική κατανόησης του φαινομένου του εθελοντισμού από την πολιτική επιστήμη και την κοινωνιολογία.

Στον τομέα του περιβάλλοντος, στον τομέα των ανθρωπιστικών κοινωνικών δράσεων και στον τομέα του πολιτισμού είναι κάθε φορά κάποιες διαφορετικές επιστήμες αυτές που έχουν μια προτεραιότητα στην κατανόηση του εθελοντισμού και της προσφοράς. Πόσο αυθόρμητη θα ήταν η προσφορά και δωρεά αυτού του δώρου. Το πρόβλημα του δωρεάν υπήρχε και στις πρωτόγονες κοινωνίες και μάλιστα η εργασία τους αναδεικνύει τελικά τη διασύνδεση του δώρου με τη συναλλαγή. Το πνεύμα της προσφοράς λειτούργησε στις αρχαίες κοινωνίες σαν ένα πρόγραμμα κοινωνικής συνοχής, σαν κωδικός υποχρεωτικός σε μεγάλο βαθμό.

1.6 Τα οφέλη του εθελοντισμού

Τα οφέλη του εθελοντισμού είναι τα εξής:

- **Συνεισφορά – Αλληλεγγύη – Αλτρουισμός**

Ο πιο προφανής λόγος που οι άνθρωποι γίνονται εθελοντές είναι το πάθος τους για κάτι που αγαπούν. Οι άνθρωποι, που έχουν προσωπική σύνδεση με μία περιοχή, δρουν εθελοντικά στην κοινότητά τους θέλοντας να δημιουργήσουν ένα καλύτερο μέρος τόσο για τους ίδιους όσο και για τους συνδαιτυμόνες τους.

- **Μοναδικές εμπειρίες**

Ως εθελοντής θα πάρετε μια πραγματική γεύση από την τοπική κουλτούρα, επιτρέποντάς της να γίνεται πραγματικός ταξιδιώτης, αντί απλός τουρίστας.

- **Προσωπικά Οφέλη**

Στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφοράς οι εθελοντές μπορούν να εντοπίσουν τη μορφή των εθελοντικών δράσεων που πλησιάζει τον χαρακτήρα και την ιδιοσυγκρασία τους. Μέσα από τις μοναδικές εμπειρίες που προσφέρει ο εθελοντισμός οι εθελοντές ενισχύουν τις καλές πλευρές του χαρακτήρα τους και διαμορφώνουν ένα καλύτερο πρόσωπο. Οι εθελοντές που επιστρέφουν γίνονται πιο ανεξάρτητοι, πιο θαρραλέοι, ανοιχτόμυαλοι και τολμηροί.

- **Εκμάθηση νέων πραγμάτων**

Ο εθελοντισμός, και κυρίως στο εξωτερικό, ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Μόνο όταν κάποιος δει κατάματα την ακραία φτώχεια, τις σκιές που αφήνει πίσω του ο πόλεμος, την ανάγκη για επιβίωση, την εξαφάνιση των ειδών, μπορεί εντέλει να κατανοήσει τι σημαίνουν όλα αυτά για τον ίδιο και πόσο δύναται να επηρεάσουν τον υπόλοιπο κόσμο.

- **Φιλίες**

Οι άνθρωποι βρίσκουν συχνά ισόβιες φιλίες μέσω της εθελοντικής εργασίας. Πολλοί είναι αυτοί που επιλέγουν τον εθελοντισμό κυρίως για να αναπτύξουν φιλίες αντιμετωπίζοντας έτσι τη μοναξιά των καιρών τους.

- **Εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας**

Αν μη τι άλλο, ο εθελοντισμός συμβάλλει στο να αναπτύξει παρά πολύ

τις γλωσσικές δεξιότητές του. Ο καλύτερος τρόπος, σχεδόν ο μόνος τρόπος, για να μάθει κανείς μία γλώσσα είναι ουσιαστικά να τη χρησιμοποιείτε σε πραγματικές συνθήκες. Όταν θα δαπανήσετε ένα σημαντικό χρονικό διάστημα στο εξωτερικό, όπου θα μιλούν μια ξένη γλώσσα είκοσιτέσσερις ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα, σίγουρα θα εκπλαγείτε με το πόσο γρήγορα θα εξοικειωθείτε με την ομιλία. Η γνώση μιας ξένης γλώσσας είναι ένα τεράστιο μπόνους στην σημερινή αγορά εργασίας. Η Διεθνής επικοινωνία αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία, λόγω της ταχέως αναπτυσσόμενης παγκόσμιας οικονομίας. Οι εργοδότες δίνουν μεγάλη αξία στην ικανότητα επικοινωνίας, οπότε ένα άτομο που μιλάει τρεις γλώσσες είναι πολύ πιο επιθυμητό από ένα άτομο που μπορεί να μιλά μόνο μία.

- **Εύρεση Εργασίας**

Η εθελοντική εργασία μπορεί συχνά να οδηγήσει σε μια αμειβόμενη εργασία. Οι εθελοντές συχνά έχουν τη δυνατότητα να γίνουν συντονιστές εθελοντών και να προσληφθούν από τις αντίστοιχες οργανώσεις. Ταυτόχρονα οι εθελοντές μπορούν να δοκιμάσουν ένα τομέα εργασίας για να καταλάβουν αν πραγματικά τους ενδιαφέρει, και αν ναι να αφομοιώσουν στο έπακρο τον τρόπο λειτουργίας και τα «μυστικά» της συγκεκριμένης εργασίας, αποκτώντας ένα σημαντικό προβάδισμα για τη μελλοντική τους πιθανή επιλογή σε αυτόν τον τομέα εργασίας.

- **Διασκέδαση**

Θεωρητικά κανείς θα δεχόταν να γίνει εθελοντής, παρόλα τα οφέλη, εάν ο εθελοντισμός περιοριζόταν μόνο σε συγγνή προσφορά εργασίας χωρίς καμία διασκέδαση. Η εθελοντική εργασία μπορεί να είναι σκληρή, επίπονη, και απογοητευτική, αλλά είναι συνήθως πολύ διασκεδαστική και άκρως ικανοποιητική (gd.uoi.gr).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ Ο ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

2.1 Εισαγωγή

Στο δεύτερο κεφάλαιο παρουσιάζονται τα πλεονεκτήματα της συμμετοχής νέων εθελοντών σε εθελοντικούς οργανισμούς και η σπουδαιότητα της συμμετοχής σε εθελοντικές οργανώσεις. Στην συνέχεια, γίνεται αναφορά στους τρόπους με τους οποίους οι εθελοντικοί οργανισμοί προσεγγίζουν εθελοντές καθώς και τις μεθόδους που χρησιμοποιούν για την διατήρηση του.

2.2 Η χρησιμότητα των νέων στον εθελοντισμό

Σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται διαρκώς οι νέοι άνθρωποι με όραμα, ελπίδα και καινοτόμες ιδέες μπορούν να συμβάλλουν δυναμικά στην διαμόρφωση της κοινωνίας. Κατά συνέπεια, η εθελοντική συνεισφορά των νέων σε εθελοντικές οργανώσεις έχει πολλά πλεονεκτήματα (Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δες, δράσε» της Γενική Γραμματεία Της Νέας Γενιάς, 2005). Με την κατάλληλη εκπαίδευση οι νέοι άνθρωποι μπορούν να βοηθήσουν στον σχεδιασμό και την υλοποίηση νέων ιδεών μέσα στις δομές των εθελοντικών οργανώσεων. Μπορούν να προσφέρουν ενέργεια, ενθουσιασμό και την δημιουργικότητά τους (Μάγκου 2011). Ακόμη, πολλά νεαρά άτομα διαθέτουν εκπαίδευση υψηλού επιπέδου και εξειδικευμένες δεξιότητες. Είναι εξοικειωμένοι με τις νέες τεχνολογίες και με τις γνώσεις τους και την προσωπική τους εμπειρία μπορούν να συνεισφέρουν σε πολλούς τομείς παροχής εθελοντικών υπηρεσιών (Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δες, δράσε» της Γενική Γραμματεία Της Νέας Γενιάς, 2005). Επομένως, τα οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν οι εθελοντικοί οργανισμοί από την αξιοποίηση των νέων είναι πολύ σημαντικά. Παράλληλα, η ενημέρωση, η ευαισθητοποίηση, η εκπαίδευση και η κινητοποίηση των νέων σχετικά με τον εθελοντισμό μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στη διαμόρφωση της συνείδησης ως ενεργού πολίτη που αναλαμβάνει δράση, συμμετέχει και παρεμβαίνει στα σύγχρονα

κοινωνικά προβλήματα (Διδάσκοντας τον εθελοντισμό, 2011). Εν κατακλείδι, ο εθελοντής διαθέτει χρόνο, ενέργεια, γνώσεις και δεξιότητες σε ομάδες και οργανώσεις. Προσφέρει στην κοινωνία, μοιράζεται ιδέες και μεταδίδει τις γνώσεις του και τις εμπειρίες του. Ταυτόχρονα, αποκτά νέες εμπειρίες και δεξιότητες που θα του φανούν χρήσιμες στη ζωή, ώστε να αναζητεί λύσεις σε προβλήματα διαμορφώνοντας ένα περιβάλλον κοινωνικής αλληλεπίδρασης και συλλογικότητας.

2.3 Τρόποι προσέγγισης νέων εθελοντών

Η προσέλκυση των εθελοντών δεν είναι μια εύκολη και σύντομη διαδικασία. Καταρχήν, πρέπει να τοποθετηθεί ο σωστός άνθρωπος στην σωστή θέση και με τις κατάλληλες δεξιότητες. Ένα πρόγραμμα εθελοντών πρέπει να συνδυάσει τους σκοπούς της δομής με τις ανάγκες του εθελοντή.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι προσέγγισης/προσέλκυσης εθελοντών ανάλογα με τις διαπιστωμένες ανάγκες της δομής που πρέπει να ικανοποιηθούν:

- 1. Η προσέλκυση μέσα από ομόκεντρους κύκλους:** μέσα από τον προσωπικό κύκλο του προσωπικού που εργάζεται σε μια οργάνωση.
- 2. Η προσέλκυση τις ειδικού κοινού-στόχου:** κρίνεται απαραίτητο όταν αναζητούνται συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ή προσόντα από τις εθελοντές. Είναι απαραίτητο να γίνει παρουσίαση στην ομάδα-στόχο και διαφήμιση στους χώρους όπου συγκεντρώνονται οι ενδιαφερόμενοι. Επίσης, χρειάζεται μια σαφής περιγραφή της εθελοντικής εργασίας και ανάρτησή της σε ανάλογες ιστοσελίδες.
- 3. Η μαζική προσέλκυση:** δράσεις που απαιτούν μεγάλο αριθμό εθελοντών για κάποιο μαζικό γεγονός (π.χ. συνέδριο, συναυλία) ή δράσεις επιτόπου που απαιτούν μαζική κινητοποίηση. Μέσο προσέλκυσης θα μπορούσε σε αυτή την περίπτωση να είναι μια αφίσα ή ένα διαφημιστικό σποτ (Οδηγός Προσέγγισης Εθελοντών ΕΚΠΕΘΕ-ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ- ΕΡΓΟ ΑΛΚΗΣΤΙΣ- ΚΠ EQUAL ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2006).

Σύμφωνα με το Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δεξ, δράσε» (Γενική Γραμματεία Της Νέας Γενιάς, 2005) υπάρχουν οκτώ βασικά σημεία τα οποία

είναι καλό να χρησιμοποιούνται στα προγράμματα προσέγγισης που σχεδιάζουν και εφαρμόζουν οι οργανισμοί:

1. Ευελιξία

Οι οργανισμοί πρέπει να αναθέτουν εργασίες/δράσεις στους νέους εθελοντές οι οποίες να μπορούν να γίνουν μετά το σχολείο ή το πανεπιστήμιο, τα σαββατοκύριακα ή κατά τη διάρκεια των διακοπών, ενώ ευελιξία πρέπει να υπάρχει και στην περίοδο των εξετάσεων.

2. Πλήρης Ενημέρωση

Οι οργανισμοί πρέπει να παρέχουν σαφής πληροφορίες για όλο το εύρος της εθελοντικής εργασίας που είναι διαθέσιμη και να επεξηγούν τη σημασία της.

3. Ευκολία Πρόσβασης

Οι οργανισμοί πρέπει να εξασφαλίζουν την εύκολη και άμεση πρόσβαση των εθελοντών σε διαθέσιμες πληροφορίες τόσο για τους οργανισμούς όσο και για την εκάστοτε εθελοντική θέση εργασίας.

4. Εμπειρία

Οι οργανισμοί πρέπει να περιγράφουν στους νέους εθελοντές ποιες δεξιότητες θα αποκτήσουν και με ποιο τρόπο θα τις χρησιμεύσουν στην επαγγελματική τους καριέρα.

5. Κίνητρα

Οι οργανισμοί είναι σημαντικό να προσφέρουν κίνητρα και χειροπιαστές ανταμοιβές, π.χ. πιστοποιητικά συμμετοχής, συστατικές επιστολές κ.λ.π.

6. Ποικιλία

Οι εθελοντικοί οργανισμοί πρέπει να τονίζουν ότι η διαθέσιμη θέση εργασίας θα παρέχει στους εθελοντές τη δυνατότητα να μαθαίνουν και να δοκιμάζουν συνέχεια νέα πράγματα.

7. Οργάνωση

Οι οργανισμοί πρέπει να παρέχουν στους νεαρούς εθελοντές ένα αποτελεσματικό περιβάλλον σε συνδυασμό με έναν άνετο αλλά υποστηρικτικό χώρο εργασίας.

8. Διασκέδαση

Οι νέοι άνθρωποι επιθυμούν η εθελοντική τους εμπειρία να είναι ευχάριστη, ικανοποιητική και διασκεδαστική (Πολυζωίδης, 2005).

2.4 Αναγνώριση των Εθελοντών

Η κατάλληλη, ειλικρινής και εξατομικευμένη αναγνώριση μπορεί να είναι το κλειδί για την επιτυχία ενός εθελοντικού προγράμματος. Για παράδειγμα, ο οργανισμός που έχει επενδύσει χρόνο και κόπο στη δημιουργική και δυναμική προσέλκυση εκπαίδευση και αξιολόγηση των εθελοντών του, είναι κρίμα να τους χάσει τελικά επειδή αυτοί αισθάνονται ότι δεν αναγνωρίζεται η συνεισφορά και το έργο τους.

Στο πλαίσιο αυτό, αξίζει να αναφερθεί ότι, ενώ η εκπαίδευση και η επίβλεψη είναι περισσότερο αποτελεσματικές όταν πραγματοποιούνται με σταθερά οργανωμένες μεθόδους και πρακτικές, η αναγνώριση είναι καλύτερο να διαμορφώνεται ανάλογα με την περίπτωση. Ειδικότερα, ο κάθε εθελοντής κινητοποιείται από διαφορετικούς παράγοντες, γεγονός που συνεπάγεται ότι πρέπει να αναγνωρίζεται και με διαφορετικό τρόπο.

Τύπος Κινήτρου	Εστίαση της Αναγνώρισης	Παραδείγματα
Έπαινος	<i>Αναγνώριση των ταλέντων και των επιτευγμάτων</i>	<ul style="list-style-type: none"> - ένα απλό "ευχαριστώ" - η προσφορά του δώρου - η δημόσια αναγνώριση - η παροχή συστατικών επιστολών
Επίτευξη	<i>Απτή απόδειξη των επιτευγμάτων</i>	<ul style="list-style-type: none"> - η παροχή βεβαιώσεων συμμετοχής και πιστοποιητικών ολοκλήρωσης προγραμμάτων - η παροχή βραβείων
Ένταξη σε Ομάδα	<i>Συνύπαρξη με άλλους εθελοντές και αναγνώριση του γεγονότος ότι ανήκουν στον οργανισμό</i>	<ul style="list-style-type: none"> - η δυνατότητα συμμετοχής σε ομαδικές εργασίες - η χρήση του όρου "εμείς"
Δύναμη ή Επιρροή	<i>Παροχή ηγετικών ρόλων και ευκαιριών λήψης αποφάσεων</i>	<ul style="list-style-type: none"> - η παροχή της δυνατότητας να ηγηθούν της επιτροπής ή τις έργου - η παροχή της δυνατότητας να εκπροσωπήσουν τον οργανισμό - η παροχή εκπαιδευτικού ή καθοδηγητικού ρόλου - η οργάνωση φωτογραφήσεων με υψηλά ιστάμενα πρόσωπα

Επομένως, είναι φανερό ότι η αναγνώριση είναι ατομική υπόθεση. Δηλαδή, δεν υπάρχει κατάλληλος τρόπος αναγνώρισης για όλους τους εθελοντές. Έτσι, είναι απαραίτητο ο κάθε οργανισμός να γνωρίζει καλά τους εθελοντές του για να μπορεί να εφαρμόζει και τους κατάλληλους τρόπους αναγνώρισής τους, όπως κατέδειξαν και οι πίνακες, η αναγνώριση της προσφοράς των εθελοντών δεν συνεπάγεται υψηλό κόστος. Αντίθετα, υπάρχουν πολλοί φθηνοί, ευχάριστοι και δημιουργικοί τρόποι που μπορούν να εφαρμοστούν και να επιφέρουν μεγάλη αποτελεσματικότητα σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας του εθελοντισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ-ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ – ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

3.1 Εισαγωγή

Στο κεφάλαιο που ακολουθεί θα αναπτυχθούν τόσο οι διαφορές όσο και ομοιότητες της έννοιας του εθελοντισμού με εκείνη της φιλανθρωπίας. Οι τομείς του εθελοντισμού διακρίνονται: στα δίκτυα άτυπης φροντίδας και στις ομάδες αυτοβοήθειας. Τέλος, παρουσιάζεται η εθελοντική δράση στην Ελλάδα μέσω παραδειγμάτων.

3.2. Διαφορές και Ομοιότητες Εθελοντισμού – Φιλανθρωπίας

Ο εθελοντισμός συχνά ταυτίζεται με τη φιλανθρωπία και αυτό με τη σειρά του παρεμποδίζει τη διαφοροποίηση των δύο εννοιών. Όσον αφορά τις διαφορές μεταξύ των δύο εννοιών παρατηρούμε τα ακόλουθα:

1. Ο εθελοντισμός ικανοποιεί πάγιες και διαρκείς ανάγκες και προάγει τον πολιτισμό, ενώ η φιλανθρωπία ικανοποιεί ανάγκες που οφείλονται σε έκτακτα γεγονότα (φωτιά, σεισμό, περιόδους κρίσης κλπ).
2. Στον εθελοντισμό προσφέρονται συγκεκριμένες υπηρεσίες, για τις οποίες ο εθελοντής πρέπει να κατέχει ειδικές γνώσεις και δεξιότητες ή να τις αποκτήσει με την εκπαίδευση, ενώ στην φιλανθρωπία προσφέρουμε ότι μπορούμε και με όποιο τρόπο θέλουμε οποιαδήποτε στιγμή.
3. Στον εθελοντισμό κίνητρο είναι η αγάπη για το συνάνθρωπο και για τη ζωή, ενώ στη φιλανθρωπία κίνητρο είναι ο οίκτος (λύπηση) για τον πάσχοντα συνάνθρωπο (<http://www.krpmalam.gr>).
4. Η φιλανθρωπία αναφέρεται στον άνθρωπο, ενώ ο εθελοντισμός μπορεί να προσφέρεται και προς τα ζώα ή τη φύση.
5. Η φιλανθρωπία μπορεί να γίνεται σε μη συστηματική βάση και χωρίς πρόγραμμα, ενώ ο εθελοντισμός πρέπει να εντάσσεται μέσα σε οργανωμένο πρόγραμμα.
6. Ο φιλάνθρωπος συνήθως αντιμετωπίζει από σχέση ισχύος τον βοηθούμενο, ενώ ο εθελοντής υποστηρίζει το αντικείμενο της εργασίας του

συνεργατικά και ισότιμα. Πέρα από τις διαφορές συναντάμε και ομοιότητες. Πιο συγκεκριμένα, είναι πράξεις εκούσιες, σύμφωνες με το κοινά αποδεκτό (ή επικρατούν) καλό και δεν αποφέρουν υλικά, ανταποδοτικά οφέλη (Δημητρόπουλος, 2003).

3.3 Εθελοντισμός και δίκτυα άτυπης φροντίδας

Στον τέταρτο τομέα εντάσσονται οι φορείς αυτοβοήθειας και τα δίκτυα άτυπης φροντίδας. Κατά κανόνα δεν υπάρχει νομικό πλαίσιο λειτουργίας και η κατηγορία αυτή χαρακτηρίζεται από τον ανεπίσημο τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας. Η Στασινοπούλου (1992 στον Σταθόπουλο, 2005) ορίζει την άτυπη φροντίδα ως τη βοήθεια και τη στήριξη που προσφέρουν τα λεγόμενα άτυπα δίκτυα, δηλαδή τα οικογενειακά σχήματα, οι συγγενείς, οι φίλοι και οι γείτονες. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η προσφορά βοήθειας (συνήθως καθημερινή) σε ένα ηλικιωμένο άτομο. Αυτή όμως η προσφορά δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εθελοντική εργασία. Ορισμένοι μελετητές όπως είδαμε παραπάνω ορίζουν τον εθελοντισμό ως την εργασία εκείνη που προσφέρεται σε τρίτους εκτός συγγενικών και οικογενειακών προσώπων. Επομένως, σύμφωνα με το συνοπτικό ορισμό που δόθηκε, δεν μπορούμε να μιλάμε για εθελοντισμό ή για παροχή εθελοντικής εργασίας στην περίπτωση των άτυπων δικτύων.

3.4 Εθελοντισμός και Ομάδες αυτοβοήθειας

Μια τελευταία διάκριση οφείλουμε να κάνουμε μεταξύ του εθελοντισμού και των ομάδων αυτοβοήθειας. Με τον όρο αυτοβοήθεια εννοείται η ενεργοποίηση των πολιτών ως προς την αντιμετώπιση των προβλημάτων τους, μέσα σε ένα πλαίσιο συλλογικότητας και αλληλεγγύης (Ζαφειρίδης, 2007).

Οι ομάδες αυτοβοήθειας είναι οργανώσεις που κύριο μέλημα τους είναι η επίλυση προβλημάτων, μέσω της αυτοβοήθειας μεταξύ των μελών τους. Τα ίδια τα μέλη συνήθως συνδέονται με κοινή πάθηση, ανάγκη ή επιδίωξη. Οι οργανώσεις αυτής της κατηγορίας, σε μικρότερο βαθμό, χαρακτηρίζονται από την παροχή βοήθειας σε τρίτους, ενώ, αντιθέτως εμφανίζεται η παράλληλη

λειτουργία τους, ως διεκδικητικός-συνδικαλιστικός φορέας απέναντι στο κράτος (Ζαφειρίδης, 2007).

Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι :

- α) οι ομάδες αυτοβοήθειας δεν έχουν νομικό πλαίσιο λειτουργίας (και όπου υπάρχει λειτουργούν ως σωματεία με μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα).
- β) ο εθελοντισμός αναπτύσσεται και λειτουργεί μέσα σε ένα οργανωμένο πλαίσιο.
- γ) στις ομάδες αυτοβοήθειας δεν παρέχεται εκπαίδευση όπως στους εθελοντές.
- δ) οι ομάδες αυτοβοήθειας βασίζονται στην θεραπεία και ο συντονιστής μοιράζει την εμπειρία του και όχι τις γνώσεις του και τις δεξιότητες του. Συνεπώς δεν ταυτίζονται οι ομάδες αυτοβοήθειας με την εθελοντική εργασία.

3.5 Παραδείγματα εθελοντικών δράσεων στην Ελλάδα

Αρκετές είναι οι εθελοντικές δράσεις που έχουν αναπτυχθεί στην Ελλάδα. Μερικά παραδείγματα τέτοιων εθελοντικών δράσεων περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω.

Special Olympics πρόγραμμα νεαροί αθλητές

Το πρόγραμμα «νεαροί αθλητές» είναι ένα αθλητικό πρόγραμμα ειδικά φτιαγμένο για παιδιά με ειδικές ανάγκες ηλικίας 2 έως 7 ετών. Ο σκοπός του προγράμματος είναι να εισάγει τα παιδιά στον κόσμο των Special Olympics, μέχρι τη στιγμή της ένταξής τους στα επίσημα αθλητικά προγράμματα του κινήματος, μετά την ηλικία των 8 ετών. Το πρόγραμμα «νεαροί αθλητές» λειτουργεί σήμερα σε πολλές πόλεις της Ελλάδας. Το συγκεκριμένο παράδειγμα αναφέρεται στο πρόγραμμα που υλοποιείται στη Λαμία από τις 15/12/2012. Στο πρόγραμμα συμμετέχουν πέντε παιδιά και οι οικογένειές τους. Τον συντονισμό της ομάδας και την ευθύνη πραγματοποίησης των αθλητικών δραστηριοτήτων έχει αναλάβει εθελόντρια γυμνάστρια. Επίσης, δύο επιπλέον εθελοντές βοηθούν στην διεξαγωγή του προγράμματος. Όλοι οι εθελοντές έχουν επιλεγεί γιατί έχουν αντίστοιχη εργασιακή και εκπαιδευτική

εμπειρία με άτομα με ειδικές ανάγκες. Η κεντρική οργάνωση των Special Olympics ανέλαβε να ενημερώσει με αντιπροσώπους της τους εθελοντές και τους απέστειλε εκπαιδευτικό υλικό. Η υπεύθυνη εθελόντρια του προγράμματος «νεαροί αθλητές» στη Λαμία ανέλαβε να έρθει σε επαφή με τοπικούς φορείς ώστε να βρεθεί ένας χώρος κατάλληλος για τις προπονήσεις των αθλητών.

Αιμοδοσία

Οι μαθητές και οι καθηγητές της Επαγγελματικής Σχολής (ΕΠΑ .Σ.) Αγρινίου, σε συνεργασία με το Σύλλογο Εθελοντών Αιμοδοτών Αγρινίου και το Τμήμα Αιμοδοσίας του Γενικού Νοσοκομείου Αγρινίου, διοργάνωσε εθελοντική αιμοδοσία που πραγματοποιήθηκε στις 10 και 11 Απριλίου 2013, στο χώρο του σχολείου. Η προσέλευση των μαθητών ήταν ιδιαίτερα μεγάλη και δόθηκαν εκατό (100) φιάλες αίματος. Αυτός ο αριθμός των φιαλών αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά, όταν δοθεί η δυνατότητα σε μαθητές που δεν πρόλαβαν να συμμετάσχουν στην αιμοδοσία του σχολείου, να την πραγματοποιήσουν στο Γενικού Νοσοκομείου Αγρινίου. Η εθελοντική αιμοδοσία αυτή επαναλαμβάνεται δύο φορές, κάθε σχολική χρονιά και είναι ημέρα ελπίδας και ανθρωπίνης αλληλεγγύης για τους καθηγητές και τους μαθητές. Αποδείχθηκε για μια ακόμη φορά ότι ο αδικαιολόγητος φόβος και η άγνοια για τη διαδικασία της αιμοδοσίας είναι αβάσιμη και τελείως ανώδυνη γι' αυτούς που προσφέρουν. Γιατί η προσφορά αίματος είναι προσφορά ζωής και η εθελοντική αιμοδοσία είναι πράξη ανθρωπιάς και αλληλεγγύης. Η αιμοδοσία αποτελεί δώρο ζωής για όποιον έχει ανάγκη μετάγγισης αίματος και είναι πράξη αγάπης και απόδειξη κοινωνικής ευαισθησίας. Τα αποτελέσματά της σώζουν ζωές, διότι το αίμα ούτε παράγεται, ούτε αντικαθίσταται (<http://www.sinidisi.gr>).

Ο Θεσμός του Εθελοντή Πυροσβέστη

Στο Πυροσβεστικό Σώμα, από τις αρχές της δεκαετίας 1990, καθιερώθηκε ο θεσμός του Εθελοντή Πυροσβέστη με το Νόμο 1951/1991 «Καθιέρωση του θεσμού του Εθελοντή Πυροσβέστη και άλλες διατάξεις» και

το Π.Δ. 32/1992 «Κανονισμός οργάνωσης και λειτουργίας Εθελοντικών Πυροσβεστικών Σταθμών και Κλιμακίων». Η αποστολή του εθελοντή πυροσβέστη είναι η ασφάλεια και προστασία της ζωής και της περιουσίας των πολιτών και του Κράτους, του φυσικού περιβάλλοντος και ιδίως του δασικού πλούτου της χώρας, από τους κινδύνους των πυρκαγιών, θεομηνιών και άλλων καταστροφών. Η ανωτέρω αποστολή ασκείται στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Πυροσβεστικού Σώματος. Οι εθελοντές πυροσβέστες διέπονται πλέον από το νέο Νόμο 4029/2011 «Εθελοντισμός στο Λιμενικό Σώμα – Ελληνική Ακτοφυλακή και στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις » (ΦΕΚ Α΄ 245), ο οποίος εκδόθηκε στις 22-11-2011 και καταργήθηκε το προαναφερόμενο θεσμικό πλαίσιο. Ο νέος νόμος έχει ως σκοπό να αναβαθμίσει και να προωθήσει το θεσμό του εθελοντή πυροσβέστη. Πιο συγκεκριμένα στα άρθρα του εμπεριέχονται διατάξεις αναφορικά με την αποστολή και τα καθήκοντα του εθελοντή πυροσβέστη, την προαγωγή του, την παροχή ηθικών και υλικών αμοιβών. Μία σημαντική καινοτομία του νέου νόμου είναι η εκπαίδευση του εθελοντή πυροσβέστη η οποία πλέον θα έχει ελάχιστη διάρκεια 120 ωρών σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο, θα του χορηγείται πιστοποίηση ολοκλήρωσης αυτής με στόχο την εξοικείωσή του με το αντικείμενο του πυροσβεστικού έργου που πρόκειται να αναλάβει. Είναι άξιο να τονιστεί ότι ζητήματα ασφαλιστικής κάλυψης και αστικής ευθύνης των εθελοντών πυροσβεστών έναντι τρίτων, καλύπτονται από τις διατάξεις των άρθρων 18 και 21 του εν λόγω Νόμου. Οι Εθελοντές Πυροσβέστες εκτελούν τις προβλεπόμενες τρεις (3) οκτάωρες υπηρεσίες τους σε Επαγγελματικές και Εθελοντικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες. Προβλέπονται επίσης στο Νόμο 4029/2011 διατάξεις που αφορούν την ίδρυση, προαγωγή Εθελοντικών Πυροσβεστικών Υπηρεσιών (Εθελοντικοί Πυροσβεστικοί Σταθμοί Α΄ και Β΄ Τάξης και Εθελοντικά Πυροσβεστικά Κλιμάκια) και τις αρμοδιότητές τους. Οι Εθελοντικές Πυροσβεστικές Υπηρεσίες υπάγονται διοικητικά και επιχειρησιακά στην Επαγγελματική Πυροσβεστική Υπηρεσία, στην περιοχή της οποίας εδρεύουν. Τα όρια δράσης τους καθορίζονται με απόφαση του διοικητή της Περιφερειακής Διοίκησης Πυροσβεστικών Υπηρεσιών, στην περιοχή της οποίας εδρεύουν (Δημητρόπουλος 2003, <http://www.sinidisi.gr>, <http://www.kpmaal.gr>).

Διάσωση ορφανής μεσογειακής φώκιας στη Νάξο

Το απόγευμα της Τετάρτης 19 Σεπτεμβρίου 2012 το Λιμεναρχείο Νάξου ειδοποίησε τη ΜΟm/Εταιρεία για τη Μελέτη και Προστασία της Μεσογειακής Φώκιας, για την παρουσία μιας μικρής φώκιας στην παραλία της Αγίας Άννας. Από την περιγραφή και τις φωτογραφίες που στάλθηκαν στην Ομάδα Διάσωσης της ΜΟm, διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για ένα μικρό ζώο, αρκετά αδύνατο και πολύ παθητικό. Ακολουθώντας τις οδηγίες της Υπεύθυνης Διάσωσης της ΜΟm κας Μαριάννας Ψαραδέλλη, το Λιμεναρχείο Νάξου παρακολούθησε το ζώο όλο το βράδυ. Το επόμενο πρωί και αφού η μικρή *Monachus monachus*, βρισκόταν ακόμη στο ίδιο σημείο χωρίς τη μητέρα του, αποφασίστηκε η μεταφορά της στο Κέντρο Περιθαλψης και Επανένταξης Μεσογειακής Φώκιας της ΜΟm στην Αλόνησο. Από την πρώτη εξέταση του ζώου διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για ένα αρσενικό ζώο, ηλικίας περίπου 3 εβδομάδων, και βάρους 20 κιλών, πολύ αφυδατωμένο και εξαντλημένο. Αφού πραγματοποιήθηκαν όλες οι απαραίτητες κτηνιατρικές εξετάσεις και με τις οδηγίες της υπεύθυνης κτηνιάτρου Δρ. Νατάσσας Κομνηνού, του παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες και ξεκίνησε η φαρμακευτική αγωγή. Το νεογέννητο φωκάκι, βρίσκεται στο Κέντρο Περιθαλψης και Επανένταξης Μεσογειακής Φώκιας της ΜΟm όπου αν όλα πάνε καλά, θα παραμείνει για περίπου 4 μήνες μέχρι να είναι έτοιμο να επιστρέψει και πάλι στο φυσικό του περιβάλλον. Για να επιτευχθεί αυτό χρειάζεται να περάσουν ατελείωτες ώρες φροντίδας, τσίσματος και εξετάσεων από τους εξειδικευμένους συνεργάτες της ΜΟm και τους εθελοντές που συμμετέχουν. Όλη αυτή η δύσκολη διαδικασία πραγματοποιείται πάντα με βάση επιστημονικά πρωτόκολλα, διεθνώς αναγνωρισμένα (<http://www.mom.gr/displayITM1.asp?ITMID=381>).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΕΙ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

4.1. Ερωτηματολόγιο

Παρακαλώ συμπληρώστε το ερωτηματολόγιο που έχει δημιουργηθεί για την εκπόνηση της πτυχιακής μου εργασίας με τίτλο “Νέοι και Εθελοντισμός”. Σκοπός της έρευνας είναι να διερευνηθούν οι στάσεις και οι απόψεις των νέων για τον εθελοντισμό. Όλες οι απαντήσεις θα είναι ανώνυμες.

Θα σας πάρει 15 λεπτά. Ευχαριστώ για το χρόνο σας.

Ηλικία:

Φύλο:

Άνδρας Γυναίκα

Σχολή:.....

Έτος Σπουδών: 1^ο 2^ο 3^ο 4^ο Πτυχίο

1. Είσαι ενήμερος για εθελοντικές δραστηριότητες στη χώρα σου;

Ναι

Όχι

2. Ποιους Εθελοντικούς Οργανισμούς γνωρίζεις;

.....
.....
.....

3. Πόσο ολοκληρωμένες είναι οι γνώσεις σου για τον εθελοντισμό;

Είμαι καλά πληροφορημένος/η.

Γνωρίζω κάτι, αλλά μπορώ να μάθω περισσότερα.

Δε γνωρίζω τίποτα.

4. Ποια από τις παρακάτω φράσεις περιγράφει καλύτερα τη στάση σας σχετικά με τον εθελοντισμό; Θα ήθελα να γίνω εθελοντής γιατί:

- Θέλω να παρέχω βοήθεια σε αυτούς που έχουν ανάγκη.
- Θέλω να βελτιώσω τον κόσμο.
- Θέλω να αποκτήσω εμπειρίες και καινούργια ενδιαφέροντα.
- Θέλω να αναπτύξω τις δεξιότητές μου ή να αποκτήσω καινούργιες.
- Θέλω να γνωρίσω άλλους ανθρώπους.
- Θέλω να εμπλουτίσω το βιογραφικό μου.

5. Πιστεύεις ότι η συμμετοχή σου σε εθελοντική δραστηριότητα είναι σημαντική;

- Ναι
- Όχι

6. Πώς μπορεί ο καθένας να βοηθήσει στην εξάπλωση της ιδέας του εθελοντισμού;

- Με εθελοντική εργασία
- Με οικονομική ενίσχυση
- Με συμμετοχή σε έρευνες
- Με μέσα κοινωνικής δικτύωσης

7. Χρειάζεται να δοθεί περισσότερη σημασία στην εθελοντική εργασία;

- Ναι
- Όχι
- Ίσως

8. Έχεις συγγενείς, φίλους ή γνωστούς που εργάζονται ως εθελοντές;

- Ναι
- Όχι
- Δε γνωρίζω

9. Έχεις συμμετάσχει ποτέ σε εθελοντική δραστηριότητα;

- Ναι

- Όχι

10. Πόσο συχνά συμμετέχεις σε εθελοντικές δραστηριότητες;

- Μια φορά το χρόνο
- Περιστασιακά
- Ποτέ
- Καθημερινά
- Μια φορά την εβδομάδα
- Μια φορά το μήνα

11. Ποιος είναι ο βασικός στόχος του εθελοντισμού;

- Να βελτιώσει κάποιος το βιογραφικό του/της
- Να ενισχύσει την εικόνα του
- Να κάνει τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος
- Δε γνωρίζω

12. Από ποια πηγή προέρχεται , κατά κύριο λόγο η ενημέρωσή σας ;

- Από τον έντυπο τύπο.
- Από τον ηλεκτρονικό τύπο.
- Από Εθελοντικές Οργανώσεις.
- Από ανάλογες εκδηλώσεις.
- Από υπουργεία, Δημόσιους Οργανισμούς.
- Άλλο (αναφέρετε)

13. Πόσο σημαντική είναι η εθελοντική δραστηριότητα για ένα νέο;

- Πολύ σημαντική
- Όχι ιδιαίτερα σημαντική
- Δε γνωρίζω

14. Είναι δυνατό η εθελοντική εργασία να αυξήσει την ανεργία;

- Ναι
- Όχι

15. Υποδείξτε με X το βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας σας στα παρακάτω:

		Διαφωνώ	Συμφωνώ
1	Ο εθελοντισμός στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμα σε α		
2	Η οικονομική κρίση επηρεάζει θετικά τη συμμετοχή στον εθελοντισμό.		
3	Η οικονομική κρίση επηρεάζει αρνητικά τη συμμετοχή των νέων στον εθελοντισμό.		
4	Η εκπαίδευση στην Ελλάδα δεν βοηθάει την ανάπτυξη εθελοντικής προσφοράς των νέων.		
5	Οι νέοι στις μέρες μας, προτιμούν άλλες δραστηριότητες από το να προσφέρουν κάποιου είδους εθελοντική εργασία.		
6	Επωφελούμαι προσωπικά από τη δραστηριότητα ως εθελοντής.		

4.2. Μεθοδολογία

Το παραπάνω ερωτηματολόγιο μοιράστηκε τυχαία σε 50 φοιτητές του ΤΕΙ Μεσολογίου από τη σχολή ΔΙΚΣΕΟ τον Μάρτιο του 2013. Το ερωτηματολόγιο αποτελούνταν συνολικά από 15 ερωτήσεις. Το ερωτηματολόγιο συνοδευόταν από μία εισαγωγική παράγραφο, από όπου συνοπτικά ο ερωτώμενος ενημερώνονταν για το σκοπό της έρευνας και δίνονταν η διαβεβαίωση για την εμπιστευτικότητα των στοιχείων και την τήρηση των κανόνων ηθικής και δεοντολογίας. Τα δεδομένα που συλλέχθηκαν από τα ερωτηματολόγια καταμετρήθηκαν ώστε να υπολογιστούν η συχνότητα εμφάνισης των αποτελεσμάτων και να εκφραστούν σε ποσοστό.

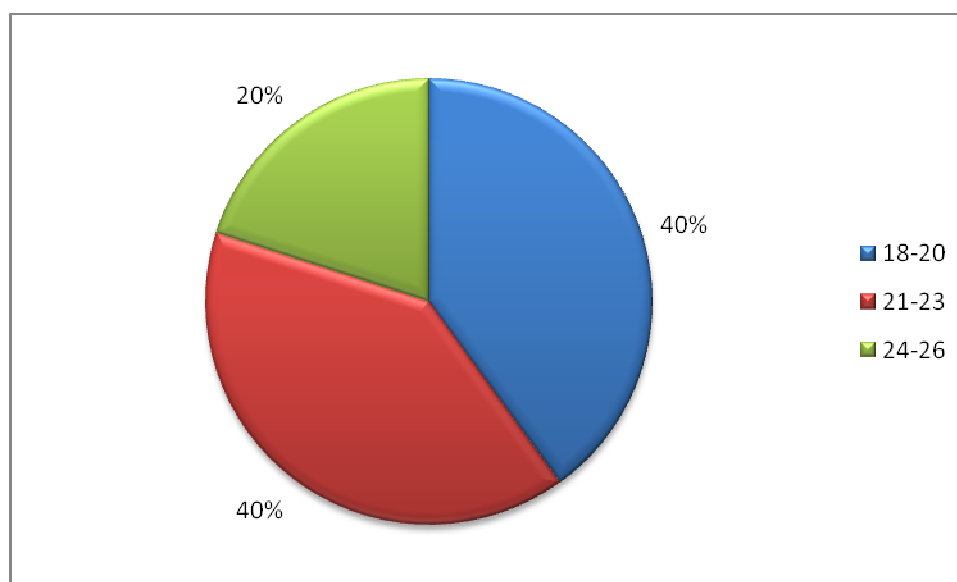
4.3. Επεξεργασία στατιστικών αποτελεσμάτων - Αποτελέσματα

Στο Κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται σε πίνακες τα αποτελέσματα από τα ερωτηματολόγια ανά ερώτηση.

Η πλειοψηφία του δείγματος κυμαίνεται ηλικιακά από 18 έως 23 ετών σε ποσοστό 80%, ενώ το μικρότερο ποσοστό του δείγματος κυμαίνεται ηλικιακά από 24 και άνω ετών σε ποσοστό 20% (Πίνακας 4.3.1 και Εικόνα 4.3.1).

Πίνακας 4.3.1. Η ηλικία των ατόμων που συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας σε συχνότητα και σε ποσοστό.

ΗΛΙΚΙΑ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
18-20	20	40
21-23	20	40
24-26	10	20
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

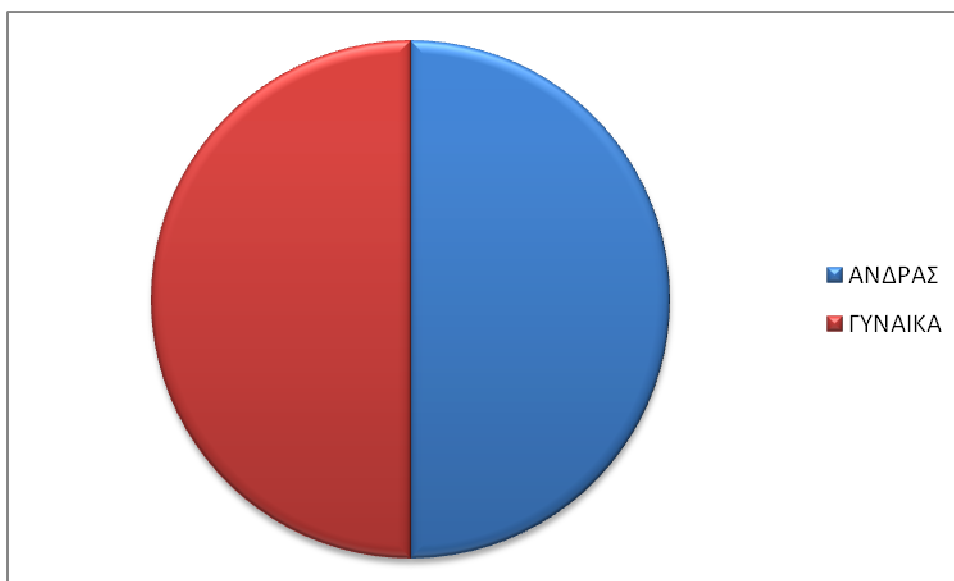

Εικόνα 4.3.1. Ποσοστά ηλικίας ερωτηθέντων.

Από το σύνολο του δείγματος της έρευνας, παρατηρούμε ότι υπάρχει μια αναλογία μεταξύ των ανδρών και των γυναικών σε ποσοστό 50% αντίστοιχα (Πίνακας 4.3.2 και Εικόνα 4.3.2).

Πίνακας 4.3.2. Το φύλο των ατόμων που συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας σε συχνότητα και σε ποσοστό.

ΦΥΛΟ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΑΝΔΡΑΣ	25	50
ΓΥΝΑΙΚΑ	25	50
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

Εικόνα 4.3.2. Ποσοστό του φύλου των ατόμων συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας.

Το δείγμα της παρούσας έρευνας προέρχεται από φοιτητές της σχολής ΔΙΚΣΕΟ του Τ.Ε.Ι. Μεσολογγίου (**Πίνακας 4.3.3**).

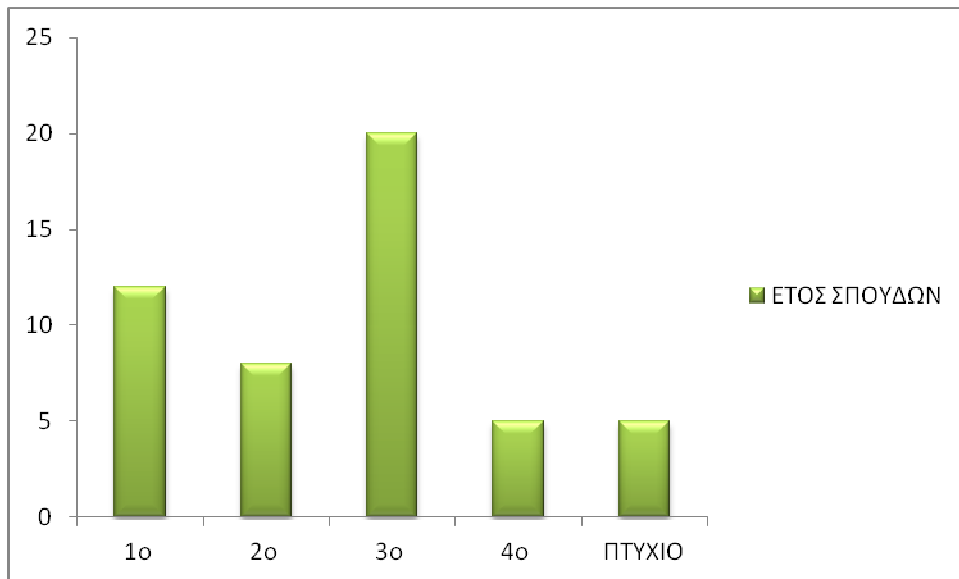
Πίνακας 4.3.3. Η σχολή από την οποία προερχόταν τα άτομα που συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας σε συχνότητα και σε ποσοστό.

ΣΧΟΛΗ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΔΙΚΣΕΟ	50	100
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

Το σημαντικότερο ποσοστό των ερωτηθέντων της έρευνας βρίσκονται στο 3^ο έτος σπουδών, με ποσοστό 40%, ενώ οι φοιτητές/τριες του πτυχίου και του 4^{ου} έτους σπουδών αποτελούν το μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων του δείγματος με ποσοστό 10 % αντίστοιχα (**Πίνακας 4.3.4** και **Εικόνα 4.3.3**).

Πίνακας 4.3.4. Το έτος σπουδών των ατόμων που συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας σε συχνότητα και σε ποσοστό.

ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
1 ^ο	12	24
2 ^ο	8	16
3 ^ο	20	40
4 ^ο	5	10
ΠΤΥΧΙΟ	5	10
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

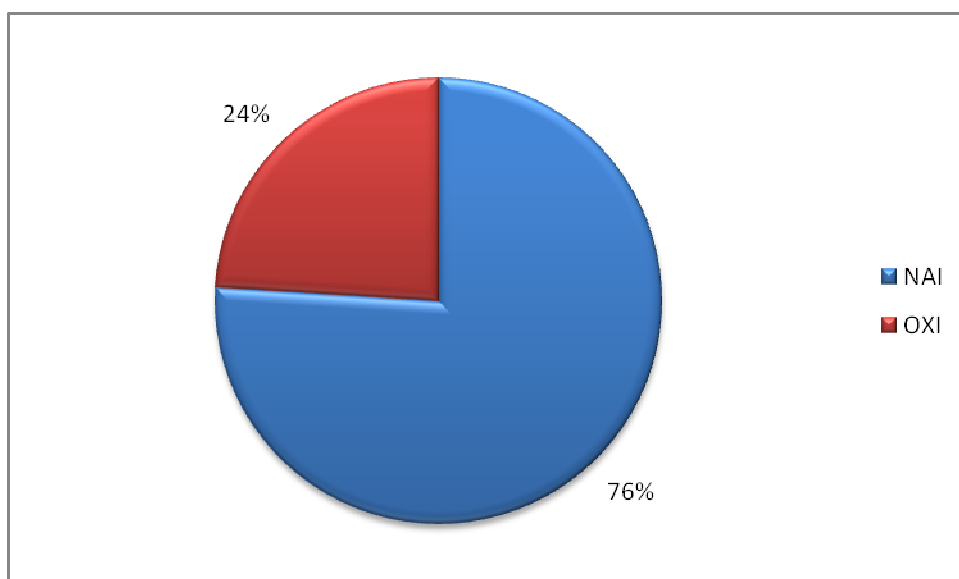

Εικόνα 4.3.3. Το έτος σπουδών των ατόμων που συμμετείχαν στη διεξαγωγή της έρευνας.

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων του δείγματος είναι ενήμεροι για εθελοντικές δραστηριότητες με ποσοστό 76%, ενώ το 24% δεν είναι ενήμερο (Πίνακας 4.3.5 και Εικόνα 4.3.4).

Πίνακας 4.3.5. Απαντήσεις στην 1^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Είσαι ενήμερος για εθελοντικές δραστηριότητες στη χώρα σου;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	38	76
ΟΧΙ	12	24
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

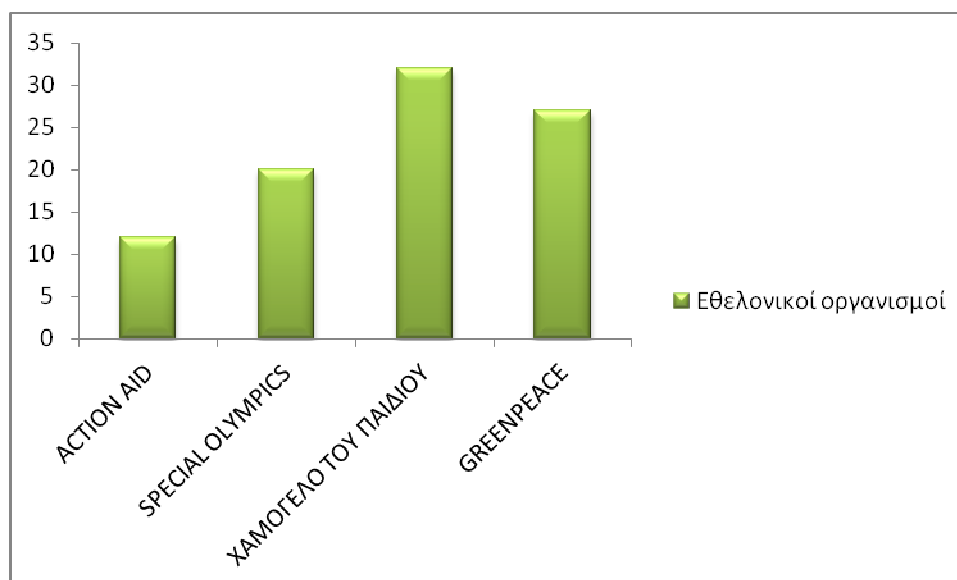

Πίνακας 4.3.4. Ποσοστά ατόμων που είναι ενήμερα σχετικά με εθελοντικές δραστηριότητες στην Ελλάδα.

Το σημαντικότερο ποσοστό των ερωτηθέντων της έρευνας απάντησε ότι γνωρίζει το χαμόγελο του παιδιού, με ποσοστό 35%, την GREENPEACE, με ποσοστό 30%, τα Special Olympics, με ποσοστό 22%, ενώ λιγότερο γνώριζαν την Action Aid, με ποσοστό 13% (Πίνακας 4.3.6 και Εικόνα 4.3.5).

Πίνακας 4.3.6. Απαντήσεις στην 2^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Ποιους Εθελοντικούς Οργανισμούς γνωρίζεις;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ACTION AID	12	13
SPECIAL OLYMPICS	20	22
ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	32	35
GREENPEACE	27	30
ΣΥΝΟΛΟ	91	100

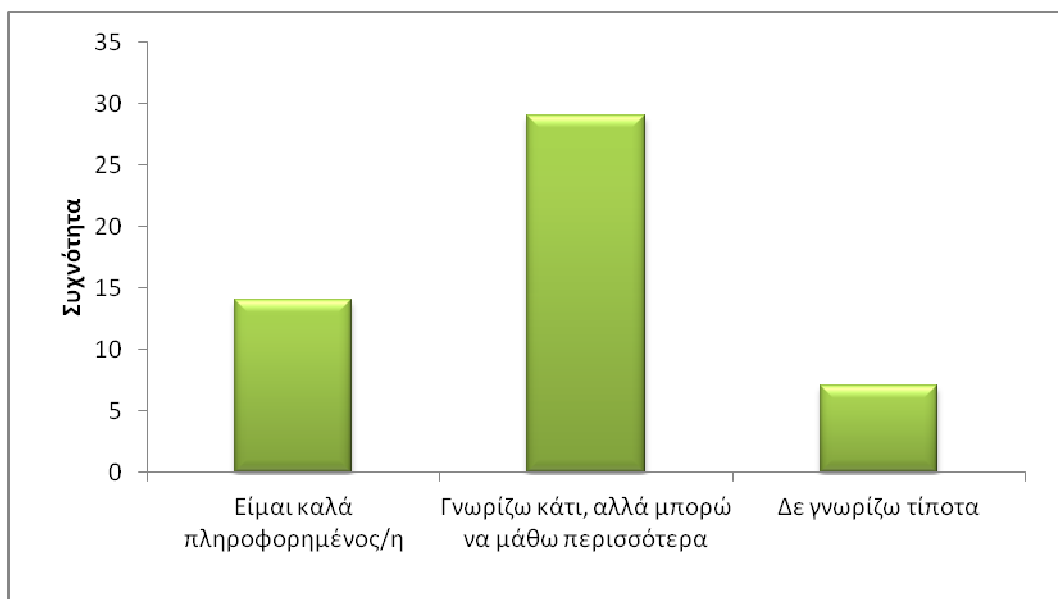

Εικόνα 4.3.5. Εθελοντικοί οργανισμοί που απάντησαν τα άτομα που συμμετείχαν στην έρευνα.

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων του δείγματος έχει ολοκληρωμένες γνώσεις σχετικά με τον εθελοντισμό στην Ελλάδα. Συγκεκριμένα στην επιλογή "γνωρίζω κάτι, αλλά μπορώ να μάθω περισσότερα", απάντησαν το 58% των ερωτηθέντων και στην επιλογή "είμαι καλά πληροφορημένος/η", απάντησαν το 28%. Το μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων απάντησε "δε γνωρίζω τίποτα", με ποσοστό 14% (Πίνακας 4.3.7 και Εικόνα 4.3.6).

Πίνακας 4.3.7. Απαντήσεις στην 3^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο ολοκληρωμένες είναι οι γνώσεις σου για τον εθελοντισμό;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Είμαι καλά πληροφορημένος/η	14	28
Γνωρίζω κάτι, αλλά μπορώ να μάθω περισσότερα	29	58
Δε γνωρίζω τίποτα	7	14
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

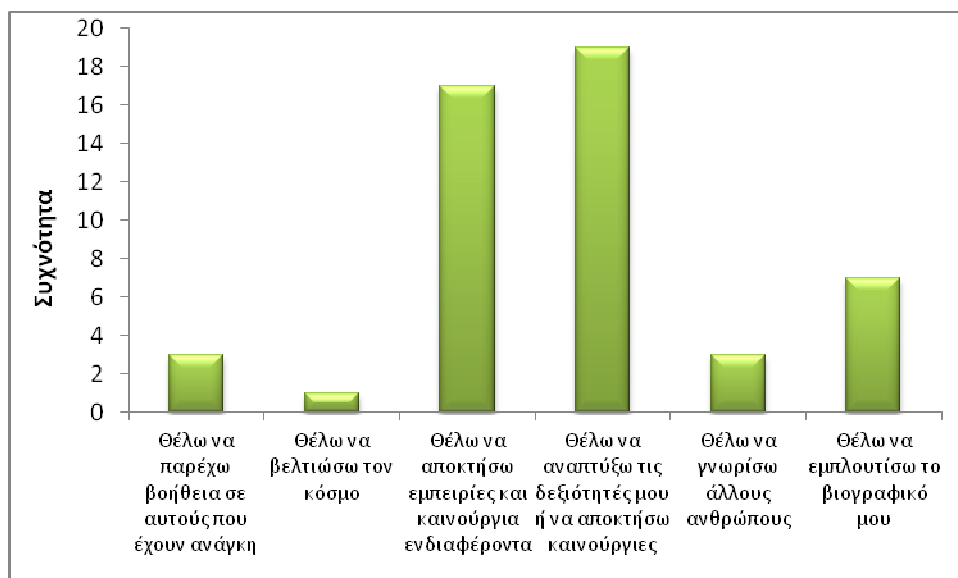

Εικόνα 4.3.6. Απαντήσεις στην 3^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο ολοκληρωμένες είναι οι γνώσεις σου για τον εθελοντισμό;"

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων του δείγματος απάντησε ότι θέλει να γίνει εθελοντής γιατί "θέλω να αναπτύξω τις δεξιότητές μου ή να αποκτήσω καινούργιες", με ποσοστό 38% και επειδή "θέλω να αποκτήσω εμπειρίες και καινούργια ενδιαφέροντα", με ποσοστό 34%. Το μικρότερο ποσοστό των ερωτηθέντων απάντησε ότι "θέλω να εμπλουτίσω το βιογραφικό μου", με ποσοστό 14%, ενώ "θέλω να παρέχω βοήθεια σε αυτούς που έχουν ανάγκη", "θέλω να γνωρίσω άλλους ανθρώπους", με ποσοστό 6% αντίστοιχα. Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι το μόνο ένας από τους ερωτηθείς του δείγματος απάντησε ότι "θέλω να βελτιώσω τον κόσμο", με ποσοστό 2% (**Πίνακας 4.3.8** και **Εικόνα 4.3.7**).

Πίνακας 4.3.8. Απαντήσεις στην 4^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Ποια από τις παρακάτω φράσεις περιγράφει καλύτερα τη στάση σας σχετικά με τον εθελοντισμό; Θα ήθελα να γίνω εθελοντής γιατί:"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Θέλω να παρέχω βοήθεια σε αυτούς που έχουν ανάγκη	3	6
Θέλω να βελτιώσω τον κόσμο	1	2
Θέλω να αποκτήσω εμπειρίες και καινούργια ενδιαφέροντα	17	34
Θέλω να αναπτύξω τις δεξιότητές μου ή να αποκτήσω καινούργιες	19	38
Θέλω να γνωρίσω άλλους ανθρώπους	3	6
Θέλω να εμπλουτίσω το βιογραφικό μου	7	14
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

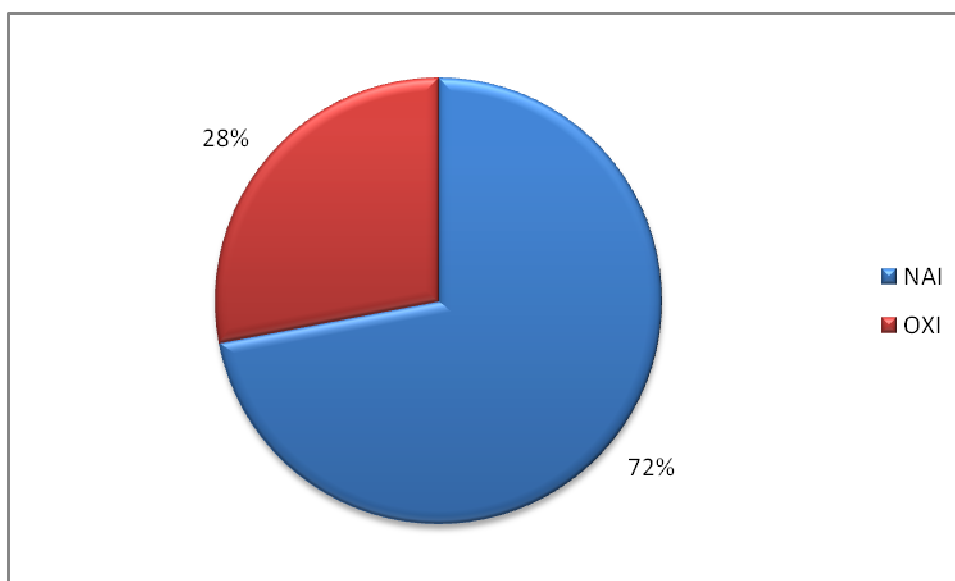
Εικόνα 4.3.7. Απαντήσεις στην 4^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Ποια από τις παρακάτω φράσεις περιγράφει καλύτερα τη στάση σας σχετικά με τον εθελοντισμό; Θα ήθελα να γίνω εθελοντής γιατί:"

Το σημαντικότερο ποσοστό των ερωτηθέντων της έρευνας απάντησε "να", με ποσοστό 72% για το αν η συμμετοχή του σε εθελοντική

δραστηριότητα είναι σημαντική, ενώ "όχι", με ποσοστό 28% (Πίνακας 4.3.9 και Εικόνα 4.3.8).

Πίνακας 4.3.9. Απαντήσεις στην 5^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πιστεύεις ότι η συμμετοχή σου σε εθελοντική δραστηριότητα είναι σημαντική;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	36	72
ΟΧΙ	14	28
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

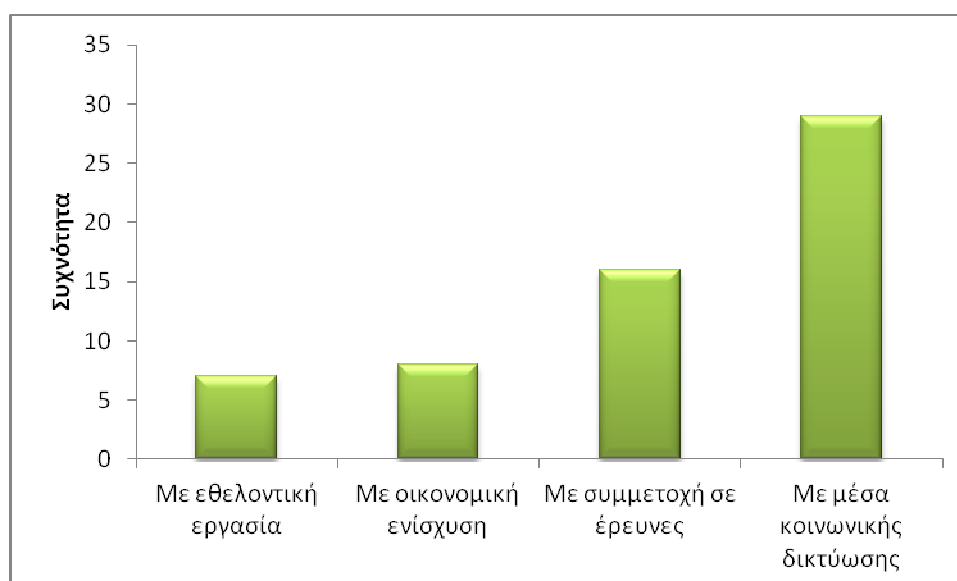

Εικόνα 4.3.8. Απαντήσεις στην 5^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πιστεύεις ότι η συμμετοχή σου σε εθελοντική δραστηριότητα είναι σημαντική;"

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων στο πως μπορεί να βοηθήσει στην εξάπλωση της ιδέας του εθελοντισμού, απάντησε ότι "με μέσα κοινωνικής δικτύωσης", σε ποσοστό 48%, "με συμμετοχή σε έρευνες", απάντησε το 27%, ενώ ένα μικρότερο ποσοστό "με οικονομική ενίσχυση", σε ποσοστό 13%, και "με εθελοντική εργασία", σε ποσοστό 12% (Πίνακας 4.3.10 και Εικόνα 4.3.9).

Πίνακας 4.3.10. Απαντήσεις στην 6^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πώς μπορεί ο καθένας να βοηθήσει στην εξάπλωση της ιδέας του εθελοντισμού;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Με εθελοντική εργασία	7	12
Με οικονομική ενίσχυση	8	13
Με συμμετοχή σε έρευνες	16	27
Με μέσα κοινωνικής δικτύωσης	29	48
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

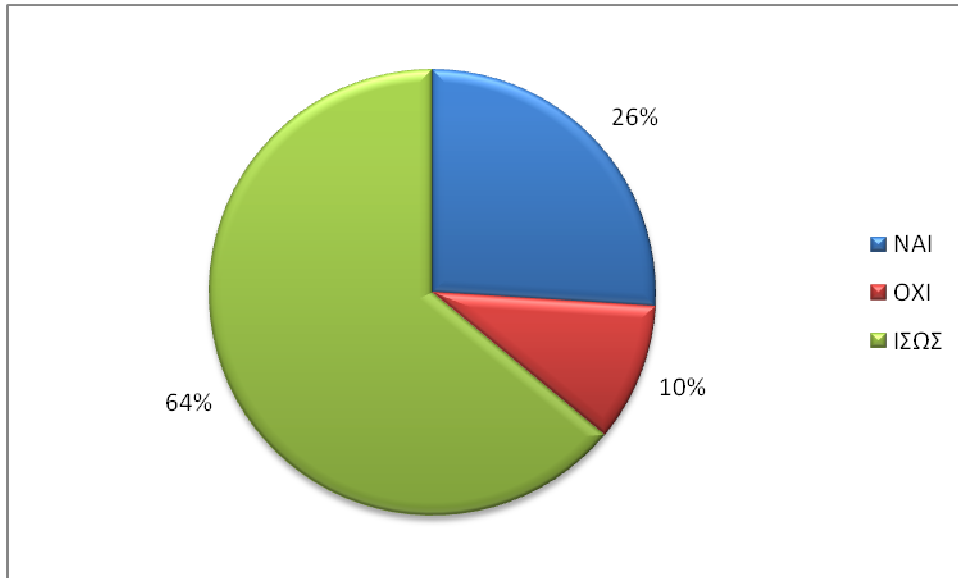

Εικόνα 4.3.9. Απαντήσεις στην 6^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πώς μπορεί ο καθένας να βοηθήσει στην εξάπλωση της ιδέας του εθελοντισμού;"

Το μεγαλύτερο ποσοστό για το αν χρειάζεται να δοθεί περισσότερη σημασία στην εθελοντική εργασία, των ερωτηθέντων απάντησε "ναι", σε ποσοστό 64%, το 26% "όχι", ενώ ένα μικρότερο ποσοστό "ίσως", σε ποσοστό 10% (Πίνακας 4.3.11 και Εικόνα 4.3.10).

Πίνακας 4.3.10. Απαντήσεις στην 7^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Χρειάζεται να δοθεί περισσότερη σημασία στην εθελοντική εργασία;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	13	26
ΟΧΙ	5	10
ΙΣΩΣ	32	64
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

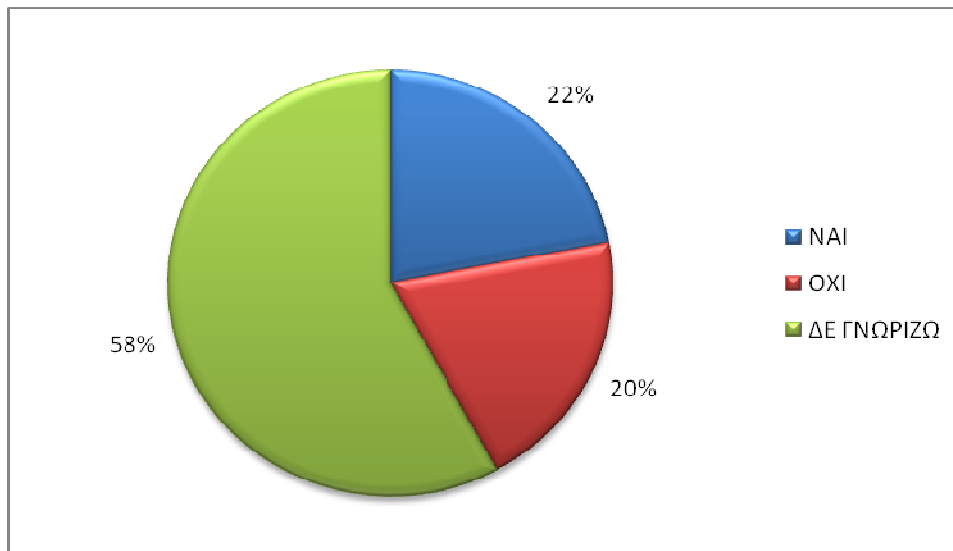

Εικόνα 4.3.10. Ποσοστά στην απάντηση αν χρειάζεται να δοθεί περισσότερη σημασία στην εθελοντική εργασία.

Παρατηρούμε ότι το 58% των ερωτηθέντων "δε γνωρίζει" αν έχει συγγενείς, φίλους ή γνωστούς που εργάζονται ως εθελοντές, "ναι", με ποσοστό 22%, ενώ "όχι", με ποσοστό το 20% (**Πίνακας 4.3.11** και **Εικόνα 4.3.10**).

Πίνακας 4.3.11. Απαντήσεις στην 8^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Έχεις συγγενείς, φίλους ή γνωστούς που εργάζονται ως εθελοντές;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	11	22
ΟΧΙ	10	20
ΔΕ ΓΝΩΡΙΖΩ	29	58
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

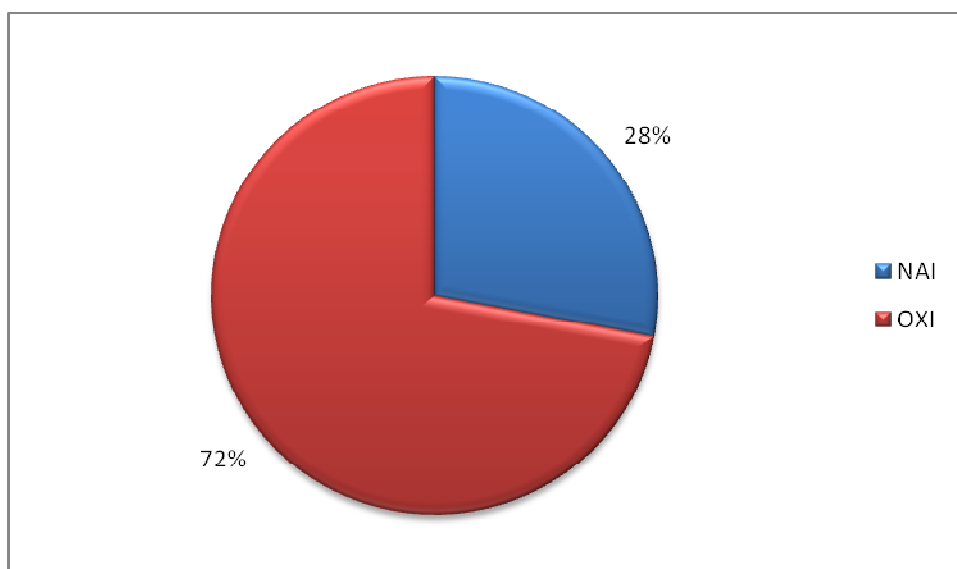

Εικόνα 4.3.11. Ποσοστά στην απάντηση αν έχουν συγγενείς, φίλους ή γνωστούς που να εργάζονται ως εθελοντές.

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων του δείγματος έχει συμμετάσχει σε εθελοντική δραστηριότητα, με ποσοστό 72%, ενώ το 28% δεν έχει συμμετάσχει σε εθελοντική δραστηριότητα (Πίνακας 4.3.13 και Εικόνα 4.3.12).

Πίνακας 4.3.13. Απαντήσεις στην 9^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Έχεις συμμετάσχει ποτέ σε εθελοντική δραστηριότητα;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	14	28
ΟΧΙ	36	72
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

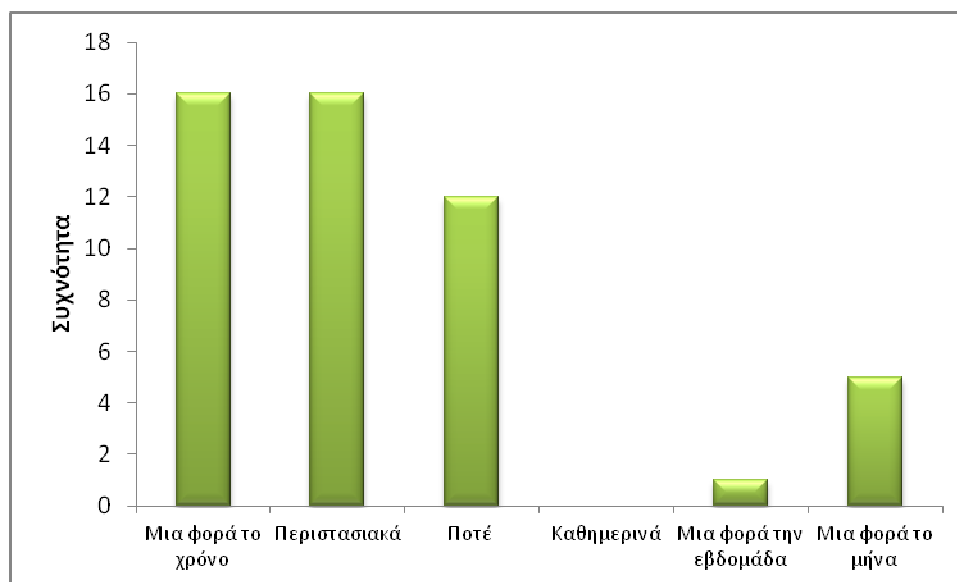

Εικόνα 4.3.12. Ποσοστά στην απάντηση αν έχουν συμμετάσχει ποτέ σε εθελοντική δραστηριότητα.

Στο πόσο συχνά συμμετέχουν σε εθελοντικές δραστηριότητες, παρατηρούμε ότι μεγαλύτερο ποσοστό συμμετέχει "μια φορά το χρόνο" και "περιστασιακά", σε ποσοστό 32%. Το 24%, απάντησε ότι δεν έχει συμμετέχει "ποτέ". Τέλος, ένα πολύ μικρό ποσοστό συμμετέχει "μια φορά το μήνα", με ποσοστό 5% και "μια φορά την εβδομάδα" μόνο το 2%. Τέλος, κανένας από τους ερωτηθέντες δεν συμμετέχει "καθημερινά" σε εθελοντικές δραστηριότητες (Εικόνα 4.3.14 και Πίνακας 4.3.13).

Πίνακας 4.3.14. Απαντήσεις στην 10^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο συχνά συμμετέχεις σε εθελοντικές δραστηριότητες;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Μια φορά το χρόνο	16	32
Περιστασιακά	16	32
Ποτέ	12	24
Καθημερινά	0	0
Μια φορά την εβδομάδα	1	2
Μια φορά το μήνα	5	10
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

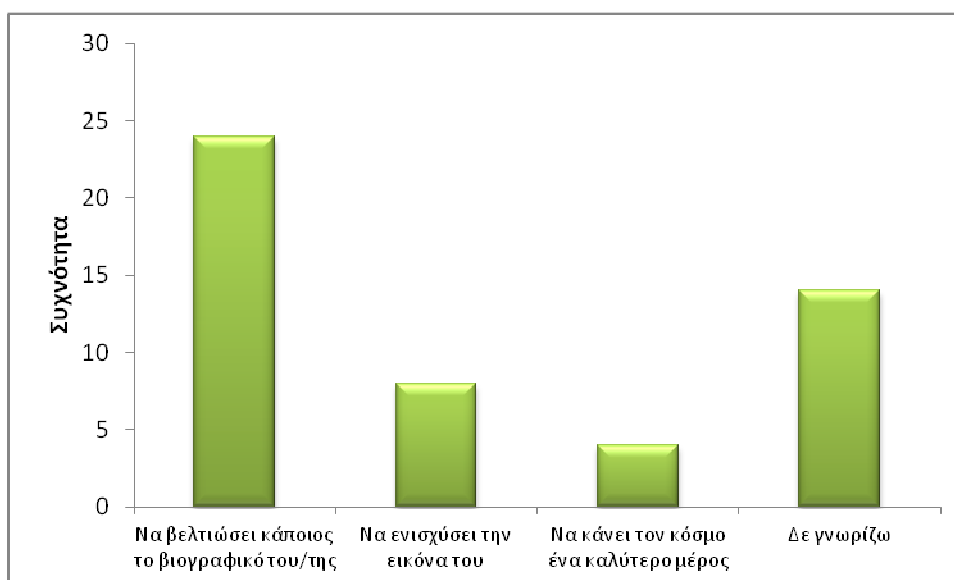
Εικόνα 4.3.13. Απαντήσεις στην 10^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο συχνά συμμετέχεις σε εθελοντικές δραστηριότητες;" .

Για το ποιος είναι ο βασικός στόχος του εθελοντισμού, παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων θέλει "να βελτιώσει κάποιος το βιογραφικό του/της", σε ποσοστό 48%, ενώ το 24% "δε γνωρίζει", ποιος είναι ο βασικός στόχος του εθελοντισμού. Επίσης, το 16%, απάντησε για "να

ενισχύσει την εικόνα του". Το μικρότερο ποσοστό απάντησε "να κάνει τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος", με ποσοστό 8% (Πίνακας 4.3.15 και Εικόνα 4.3.14).

Πίνακας 4.3.15. Απαντήσεις στην 11^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Ποιος είναι ο βασικός στόχος του εθελοντισμού;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Να βελτιώσει κάποιος το βιογραφικό του/της	24	48
Να ενισχύσει την εικόνα του	8	16
Να κάνει τον κόσμο ένα καλύτερο μέρος	4	8
Δε γνωρίζω	14	24
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

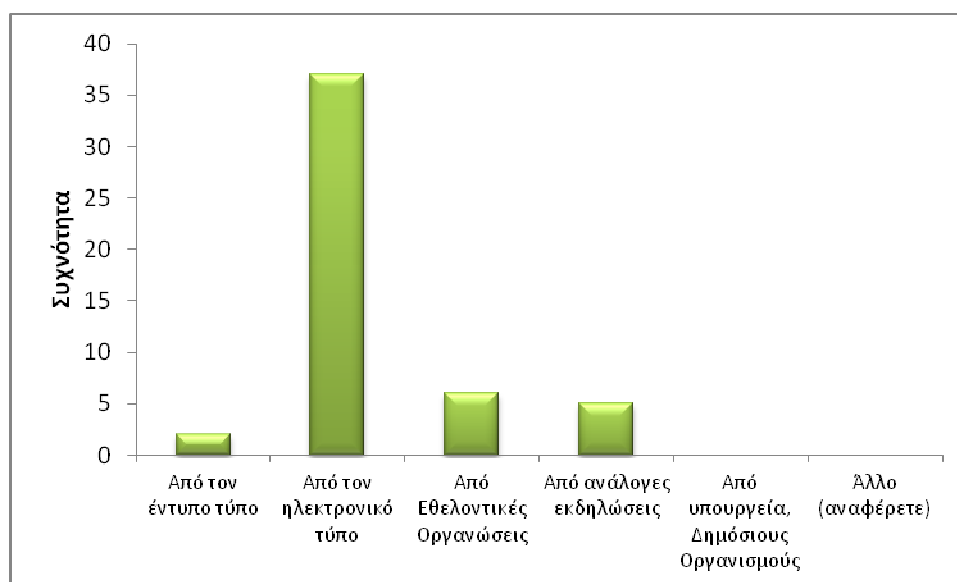

Εικόνα 4.3.14. Απαντήσεις στην 10^η ερώτηση του ερωτηματολογίου " Ποιος είναι ο βασικός στόχος του εθελοντισμού;"

Το σημαντικότερο ποσοστό των ερωτηθέντων του δείγματος από πού ενημερώνεται για τα τον εθελοντισμό, απάντησε "από τον ηλεκτρονικό τύπο", με ποσοστό 74%. Λιγότερο ποσοστό ενημερώνεται από "από εθελοντικές οργανώσεις", σε ποσοστό 12% και το 10% "από ανάλογες εκδηλώσεις". Τέλος, κανένας από τους ερωτηθέντες δεν ενημερώνεται από "από υπουργεία, Δημόσιους Οργανισμούς" και δεν αναφέρεται κάποια άλλη πηγή για την ενημέρωσή τους.

Πίνακας 4.3.16. Απαντήσεις στην 12^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Από ποια πηγή προέρχεται, κατά κύριο λόγο η ενημέρωσή σας;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Από τον έντυπο τύπο	2	4
Από τον ηλεκτρονικό τύπο	37	74
Από Εθελοντικές Οργανώσεις	6	12
Από ανάλογες εκδηλώσεις	5	10
Από υπουργεία, Δημόσιους Οργανισμούς	0	0
Άλλο (αναφέρετε)	0	0
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

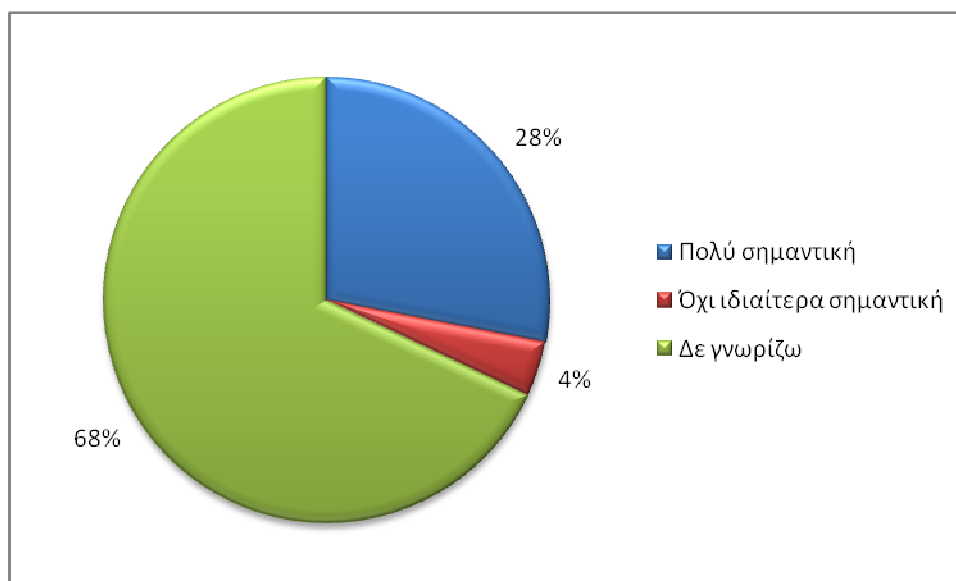

Εικόνα 4.3.15. Απαντήσεις στην 12^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Από ποια πηγή προέρχεται, κατά κύριο λόγο η ενημέρωσή σας;"

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ερωτηθέντων του δείγματος για το πόσο σημαντική είναι η εθελοντική δραστηριότητα για ένα νέο, απάντησε "δε γνωρίζω", με ποσοστό 68%, ενώ το 24% δεν θεωρεί "πολύ σημαντική" την εθελοντική δραστηριότητα. Τέλος, το 4% των ερωτηθέντων απαντάει "όχι ιδιαίτερα σημαντική".

Πίνακας 4.3.17. Απαντήσεις στην 13^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο σημαντική είναι η εθελοντική δραστηριότητα για νέο;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
Πολύ σημαντική	14	24
Όχι ιδιαίτερα σημαντική	2	4
Δε γνωρίζω	34	68
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

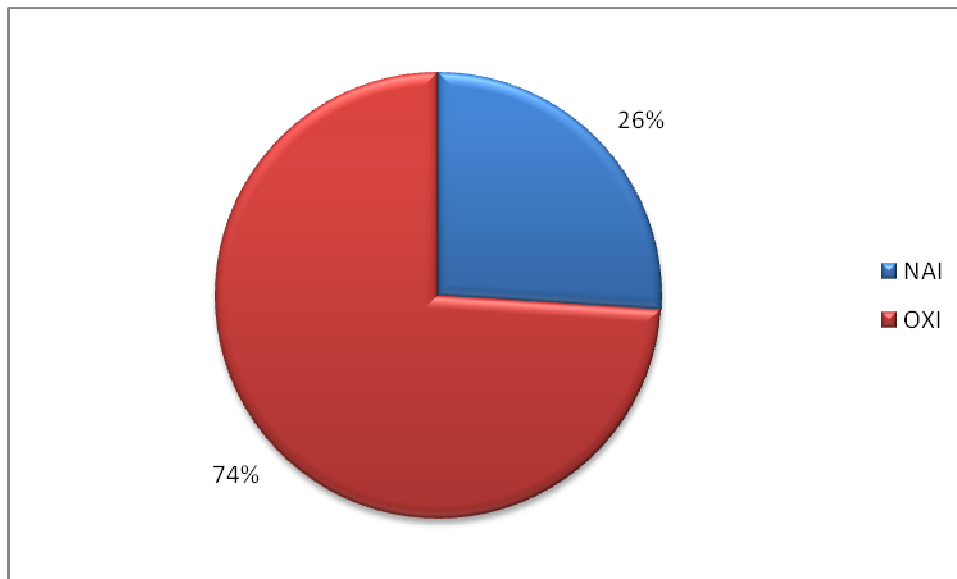

Εικόνα 4.3.16. Απαντήσεις στην 13^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Πόσο σημαντική είναι η εθελοντική δραστηριότητα για νέο;"

Η πλειοψηφία των ερωτηθέντων του δείγματος πιστεύει ότι με την εθελοντική εργασία δεν θα αυξηθεί η ανεργία, ενώ ένα μικρότερο ποσοστό πιστεύει ότι με την εθελοντική εργασία θα αυξηθεί η ανεργία.

Πίνακας 4.3.18. Απαντήσεις στην 14^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Είναι δυνατό η εθελοντική εργασία να αυξήσει την ανεργία;"

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ(%)
ΝΑΙ	13	26
ΟΧΙ	37	74
ΣΥΝΟΛΟ	50	100

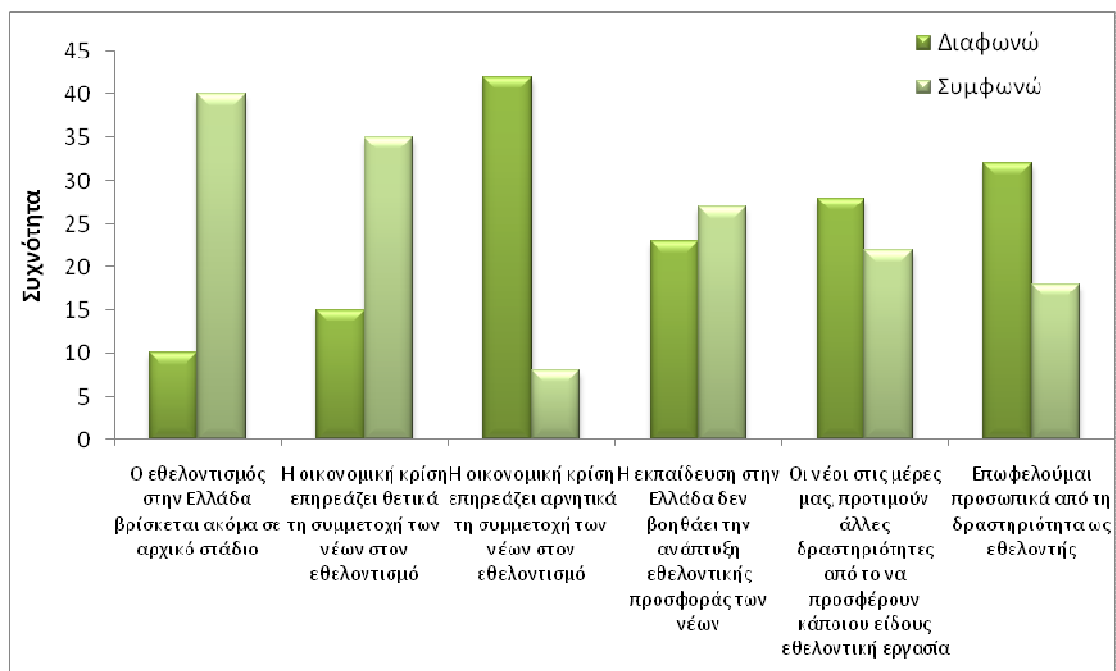

Εικόνα 4.3.17. Απαντήσεις στην 14^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Είναι δυνατό η εθελοντική εργασία να αυξήσει την ανεργία;"

Η τελευταία ερώτηση αποτελείται από 6 υπο-ερωτήσεις. Έτσι, οι περισσότεροι, με ποσοστό 80%, συμφώνησαν ότι "ο εθελοντισμός στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμα σε αρχικό στάδιο". Επίσης, οι περισσότεροι (70%) συμφώνησαν ότι "η οικονομική κρίση επηρεάζει θετικά τη συμμετοχή των νέων στον εθελοντισμό". Επιπλέον, περίπου οι μισοί ερωτηθέντες (46% και 56%, αντίστοιχα) πιστεύουν ότι "η εκπαίδευση στην Ελλάδα δεν βοηθάει την ανάπτυξη εθελοντικής προσφοράς" και ότι "οι νέοι στις μέρες μας προτιμούν άλλες δραστηριότητες από το να προσφέρουν κάποιου είδους εθελοντική εργασία". Τέλος, οι περισσότεροι, με ποσοστό 64%, πιστεύουν ότι "επωφελούνται προσωπικά από τη δραστηριότητα ως εθελοντής" (Πίνακας 4.3.19 και Εικόνα 4.3.18).

Πίνακας 4.3.19. Απαντήσεις στην 15^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Υποδείξτε με Χ το βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας σας στα παρακάτω".

	ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ		ΠΟΣΟΣΤΟ(%)	
	Διαφωνώ	Συμφωνώ	Διαφωνώ	Συμφωνώ
Ο εθελοντισμός στην Ελλάδα βρίσκεται ακόμα σε αρχικό στάδιο	10	40	20	80
Η οικονομική κρίση επηρεάζει θετικά τη συμμετοχή των νέων στον εθελοντισμό	15	35	30	70
Η οικονομική κρίση επηρεάζει αρνητικά τη συμμετοχή των νέων στον εθελοντισμό	42	8	84	16
Η εκπαίδευση στην Ελλάδα δεν βοηθάει την ανάπτυξη εθελοντικής προσφοράς των νέων	23	27	46	54
Οι νέοι στις μέρες μας, προτιμούν άλλες δραστηριότητες από το να προσφέρουν κάποιου είδους εθελοντική εργασία	28	22	56	44
Επωφελούμαι προσωπικά από τη δραστηριότητα ως εθελοντής	32	18	64	36

Εικόνα 4.3.18. Απαντήσεις στην 15^η ερώτηση του ερωτηματολογίου "Υποδείξτε με Χ το βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας σας στα παρακάτω".

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με την ολοκλήρωση της πτυχιακής εργασίας, καταλάβαμε την έννοια του εθελοντισμού και την επιρροή που έχει στη ζωή των νέων. Μέσω της ιστορικής αναδρομής μας γνωρίσαμε την πορεία και την εξέλιξη του καθώς την χρησιμότητα του στην ζωή των ανθρώπων.

Σύμφωνα με το ερωτηματολόγιο που παρατίθεται στο 4ο Κεφάλαιο της εργασίας βγάλαμε τα εξής συμπεράσματα:

Η πλειοψηφία του δείγματος κυμαίνεται ηλικιακά από 18 έως 23 ετών σε ποσοστό 80%, ενώ το μικρότερο ποσοστό του δείγματος κυμαίνεται ηλικιακά από 24 και άνω ετών σε ποσοστό 20%. Παρατηρούμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των φοιτητών συμμετέχει στην εθελοντική εργασία και έχει ολοκληρωμένες γνώσεις για τον εθελοντισμό. Παρ' όλα αυτά η συχνότητα συμμετοχής τους δεν είναι τόσο ενεργή. Συμπεραίνουμε ότι η ενημέρωση για την εθελοντική εργασία σε ένα μεγάλο ποσοστό γίνεται από το διαδίκτυο και λιγότερο από διάφορους δημόσιους οργανισμούς. Ακόμα διακρίνουμε ότι οι περισσότεροι συμμετέχουν ώστε να εμπλουτίσουν το βιογραφικό τους σημείωμα για εύρεση εργασίας. Το 80%, πιστεύει ότι ο εθελοντισμός στην Ελλάδα βρίσκεται σε αρχικό στάδιο και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα οι νέοι να ασχολούνται με άλλες δραστηριότητες. Ένα μεγάλο ποσοστό πιστεύει ότι η οικονομική κρίση επηρεάζει την συμμετοχή των νέων στην εθελοντική εργασία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (2005) Εγχειρίδιο Εθελοντισμού «Μάθε, δες, δράσε». Αθήνα: Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς.
- Δημητρόπουλος Ε. (2003). *Αποφάσεις-λήψη αποφάσεων*.
- Οδηγός Προσέγγισης Εθελοντών (2006). *ΕΚΠΕΘΕ-ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ- ΕΡΓΟ ΑΛΚΗΣΤΙΣ - ΚΠ EQUAL ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ*.
- Ζαφειρίδης Φ. Λαΐνας Σ.(2007). *Εξαρτήσεις και αυτοβοήθεια*. Περιοδικό: Κοινωνία και ψυχική υγεία, 2007.
- Μάγκου Μ. (2011). *Διδάσκοντας τον εθελοντισμό*.
- Πολυζωίδης Π. (2005). *Εθελοντισμός στην Κοινωνική Προστασία*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα.
- Παρουσιάσεις / Εισηγήσεις σε Συνέδρια / Σεμινάρια / Ημερίδες Στασινοπούλου Ο. (2011) «*Εννοιολόγηση και Οριοθέτηση του Εθελοντισμού στην Ιστορική του Εξέλιξη*», Συνδιασκέψεως Γυναικών - Εκπροσώπων Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος. Αθήνα: Ειδική Συνοδική Επιτροπή Γυναικείων Θεμάτων.

ΙΣΤΟΣΥΝΔΕΣΕΙΣ

- www.ethelodespatras
- www.gd.uoi.gr
- <http://www.sinidisi.gr>
- <http://www.kpmalam.gr>
- <http://www.sinidisi.grhttp://www.kpmalam.gr>
- <http://www.mom.gr/displayITM1.asp?ITMID=381>